

BÁO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thu sau mỗi tuần

Directeur: Đào-trình-Nhật

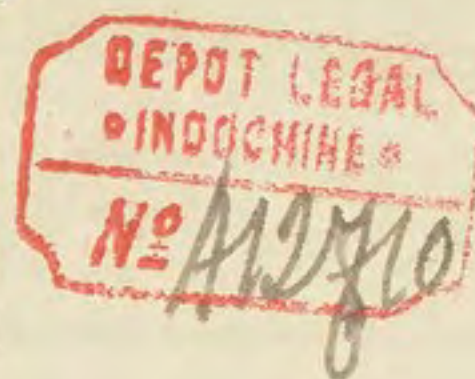
GIÁ BAO

1 năm 7\$00 — 6 tháng

3\$60 — 3 tháng 1\$80

Abonnement administratif

10\$00 par an

NAM 2 — 20 JANVIER 1939 — N° 70 — MỖI SỐ 20 TRUONG: 0\$15

Con chó và con nhím. — À! Tao không ngờ mấy nhỏ con mà có thứ khí-giới giữ mình thật tài!

TÔI KHÔNG HỀ XUI CÔNG-CHỨC BẠI-CÔNG
TÀN-ĐÀ, THI-SỈ GÀN

NÓI VỚI NHỮNG ÔNG PHAN-LONG, TIẾN-LÀNG, MẠNH-TƯỜNG HỌ NGUYỄN:
NHỮNG SÁCH DÁNG VIẾT
XÂY CHIẾN LUY MAGINOT TRÊN MÂY XANH

- Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy: 1' ĐẶNG mua y giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2' ĐẶNG lựa chọn tự-do. 3' ĐẶNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả tiền công. 4' ĐẶNG bon garantie 3 năm. 5' ĐẶNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chút đỉnh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

XIN LẠI
NHÀ NGHỀ.

TRAN-NGUYỄN-CAT

31, Boulevard Charner - Saigon
Tél. 21.289

MỚI PHÁT MINH DÔI HÌNH NGU'ỒI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN: Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bịnh phong đơn cù.

HỒI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có dáng hình bịnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đôi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bịnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bịnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tề đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ai tình, da xanh vàng mề, đầu hay chân vàng, ngồi làm việc thối hừ, hề uống vô thì thấy khỏe và công hiệu liền.

ĐÔI S C NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC-BỒ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bồ, không phá không hanh, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, đảm cam loan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saig n quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40

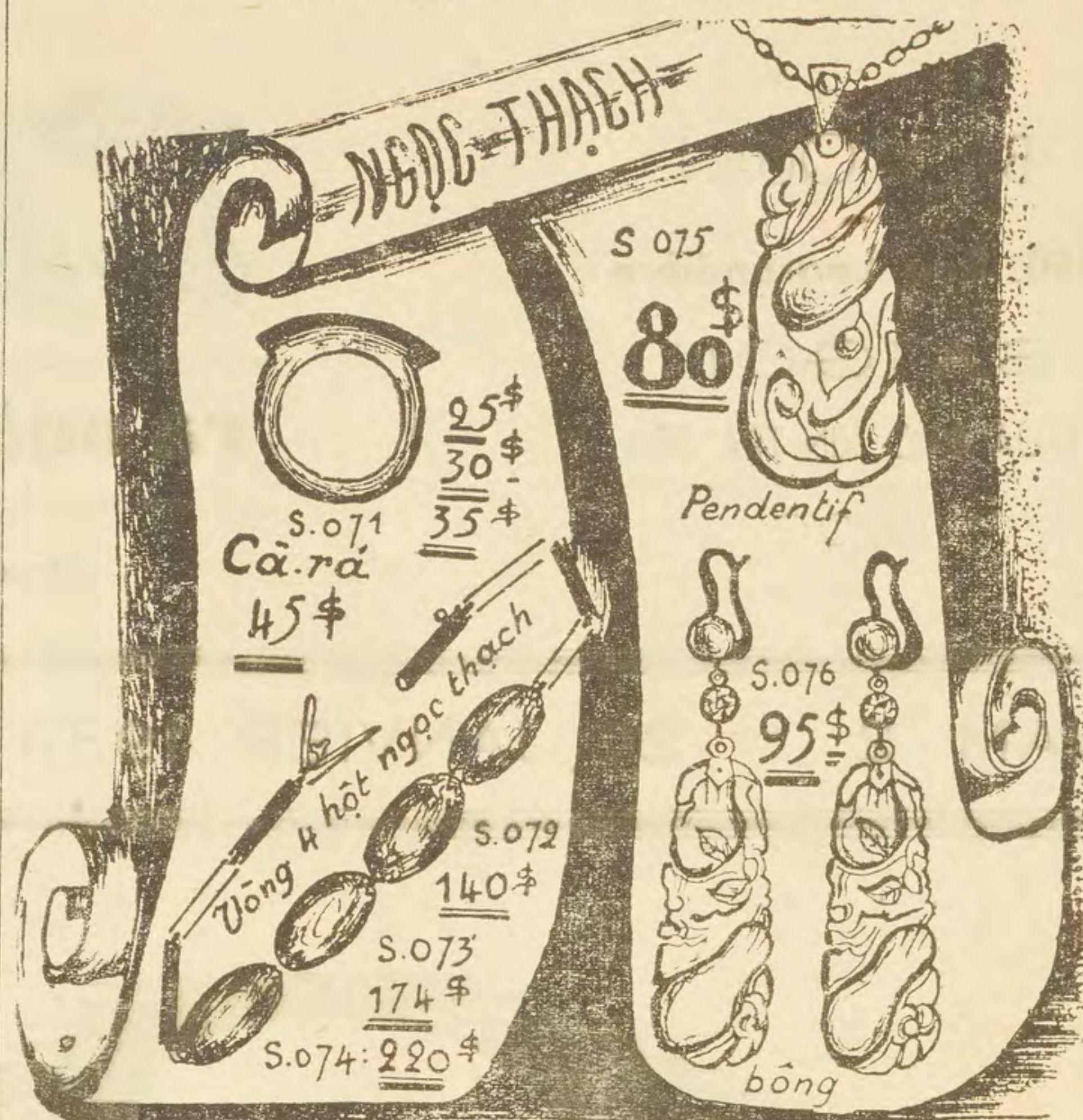
Sưu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc Bồ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Pendentif ngọc thạch thứ thiệt xanh

Vòng ngọc-thạch nhiều kiểu thiết xanh trong. Bán quảng-cáo một đôi vòng ngọc thạch thứ trong giá 12p.00. Mua một chiếc lẻ 7p.00. Gởi lãnh hóa giao ngân. Nhớ cho ni cườm tay.

QUAN-CHUA 21, rue Amiral Courbet - Saigon

Madame

Tuong van-Huân

200, rue d'Espagne. - SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gởi contre remboursement)

Sâm Nhung Bách Bồ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bồ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thân và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bịnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bịnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bịnh ho, bịnh thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sùi, bỏ ti, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bồ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bồ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bồ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiêu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bồ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mẫn nguyên, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh dạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bồ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bịnh liệt dương, bịnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một tổng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vào đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hề nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bịnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm dềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đều đầu đầu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoãn, tân, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bịnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bịnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bịnh căn, hết rất ít tiền mà bịnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyển và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tại Năng » tại Hội-chợ Hué. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đúc-Thắng 148 Albert 1er Dakao; BÉNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-Thái. VINH LONG: Long-Hồ; LONG-XUYẾN: Hữu-Thái; SOC-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Mông-Hoa; CÁN-THƠ: Au petit gain; BAC-LIÊU Trang-hiếu Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

Trung-quốc, ví dụ Lục-vinh Đình- phải là làm một chuyện vô nghĩa
Long-tể-Quang hay là Tề-Nhiếp và khỏi hỏi làm sao ? M.

Bài toán khoa-học

Mỗi ngày trung-bình 15 người khách đến *Coi tay*. Trong 14 năm coi đủ hạng người được cả thấy là 76.650 người. Con số 76.650 người khách đến *Coi tay* đã chứng nhận *Giao-sư Nguyễn-thương-Hiền* ở số 251 rue Lagrandière Saigon là người thông thái, có học, học hỏi gồm nó Khoa-học, nhiều kinh-nghịem về khoa *Coi tay* và *Coi bệnh*. (*Expérimenté sur la mort, les maladies, l'intelligence, l'hérédité par l'analyse des empreintes des mains*). Chớ không phải dốt nát như chú chàng thẳng Mông dân lộ thầy bói rồi đoạt gói mà ra làm thầy càn.

Hầu hết những bệnh tật vật của bạn gái như: nhức đầu, đau bụng vào những ngày có kinh, hay buồn người men mệt, mất máu, đều sanh ra bởi kinh nguyệt không đều.

Không những làm mất sức người thiếu-phụ, làm mất vẻ đẹp thiên nhiên, mau già, mà có ảnh hưởng không tốt cả tinh thần. Hay lãnh đạm, quạo quạo với chồng. Trong gia đình mất hòa ái, thường hay gây gổ với một chuyện không đáng.

Con gái thì có những ý nghĩ táo bạo, muốn đi quyền sinh với một chuyện nhỏ nhen. Hay hơn giận không chừng.

Những bạn gái đó nếu dùng thuốc *Phụ-nữ bạch-yến-hoàn* của *PHỤC-HUNG-Y-QUÁN* để bồi bổ sức mình thì tự nhiên máu huyết được điều hòa, da mặt hồng hào tươi nhuận, thấy cuộc đời sáng láng vui đẹp. Giá 1 hộp 1p.00. Trữ bán tại nhà thuốc *VỎ-ĐÌNH-DẪN 323, Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier Pnom Penh*. (Gửi C. Rembt. khởi cước phí từ 2 hộp).

Nên noi... Nên nghe...

SAIGON mình có một công-xưởng đóng tàu sửa tàu gọi là *sở Ba-son (Arsenal)* không ai không biết.

Nhưng kỹ-thuật chế tạo giỏi đến thế nào không biết mà hàng chục năm chưa thấy một chiếc tàu biển ra đời.

Phải, chúng tôi nhớ không lầm thì có chiếc *Albert Sarraut* xuất thế ở Ba-son mình trên mười năm nay.

Mặc dầu mang tên một vị đại-thủ-biến Đông-dương, một nhà đại-chánh-trị Pháp-quốc, chiếc tàu này có cái đặc sắc là máy yếu chạy chậm và trục trục hư hỏng hoài.

Tuần rồi, nó đang chạy ngoài biển mà tuột mất chum vịt (*hélice*) mới là ngộ cho.

DIỆP-quân Văn-Kỳ, trên báo *Tự-Do* hôm tuần trước nửa, phát ra cái kỳ-tưởng hờ hào cả 4 triệu đồng bào Nam-kỳ, mỗi người nên tự viết một bức thư gửi qua bộ Thuộc-địa, đền Elysée và gửi ra Hanói, để xin nhà nước thích-phóng Thầu Ninh Tạo Mai và Nguyễn.

Sợ người ta không hiểu nghĩa cuộc phát minh ấy, tuần rồi ông bạn chúng tôi nói thêm rằng: Làm vậy là một việc tỏ ra yêu mến nước Pháp và thực hành chủ nghĩa Pháp Việt thân thiện.

Tương là việc gì chờ việc kêu gào ân-xá cho mấy anh em nói trên, chúng tôi đã làm cả chục tháng trước rồi. Có điều chưa tốn 6 xu có gói thư, theo sáng kiến của Diệp-quân.

Giờ nếu tất cả 4 triệu đồng-bào cùng vui lòng nghe theo Diệp-quân mà viết thư gửi đi Paris và Hanói thì ta phải yêu cầu thích phóng hết thảy quốc-sự phạm chớ sao lại chỉ yêu cầu cho 5 anh kia mà thôi?

NHƯNG hãy khoan đã. Chúng tôi muốn hiến cho nhà phát-minh ra cái kỳ-tưởng gói thư một kỳ-tưởng khác nữa.

Phải biết 4 triệu đồng-bào gói 4 triệu bức thư dán có 6 xu, chạy ra 240.000 đồng, hay là 24 muốn cho *sở Bưu-điện*.

Giờ Diệp-quân có thể đi ngay ra Hanói yết kiến quan Toàn-quyền và quan Giám-đốc Bưu-chánh Đông-dương mà nói thẳng như vậy, không cần úp mở gì hết:

— Giờ tôi đem cho nhà nước có ngay một mỗi lợi 240 ngàn đồng, nhưng nhà nước phải để huê-hồng 3 hay 5% cho làng báo chúng tôi, nhà nước có chịu k ông?

Chúng tôi tưởng nhà nước chịu liền, vì công-ngho đang thiếu tiền, cho nên mới tính toán quanh quẩn mà « tăng lương thật lười » cho công-chức đó.

Độc-giã thử tính nhẩm coi: huê-hồng 3 hay 5% của 240.000 đồng nào có phải ít.

NHỮNG người ăn cần chăm chú về bình-tình của đức Đại-nam Hoàng-đế, không ngày nào không để ý đến tin báo-cáo trên các báo rồi hỏi thăm lẫn nhau:

— Thánh-thể hôm nay bình-phục chưa há?

Chúng tôi trân trọng báo tin cho chư-vị có lòng trung nghĩa đó hay rằng Hoàng-đế Bệ-hạ đã bình-phục. Không phải chúng tôi được hệ-kiến thỉnh-an mà biết vậy đâu, chẳng qua cũng nhờ xem báo hằng ngày đăng tin tức khởi cư, nên mới hay rằng nơi căng đau đã thuyên giảm tám chín phần mười và đã cất nhắc đi lại được. Ngài đã bắt đầu ngự làm việc.

Việc thứ nhất là đãi tiệc các quan tày.

Việc thứ hai là đi xem trường nuôi giống ngựa.

Còn dân?

Chắc là nay mai ngài sẽ hạ cố. Lẽ nào dân chẳng có phần, đi đâu mà vội.

VIÊN chức ta đã thấy có một tia mừng xuất hiện. Vì quan toàn quyền đã hứa xem xét sửa đổi những nghị định 10 Novembre 38.

Thì ra nhà đương cuộc đã thấy rõ viên-chức bôn xư được « lảng lờng thật lười » là sự thiệt thòi rồi đó.

NGƯỜI ta nói cứng rằng Ủng-hỗ Trùng-khánh đi mặc kệ, thế-lực chánh-trị và kháng chiến của Trùng-khánh không vì đó mà yếu đi chút nào. Thế mà mấy hôm rày, theo tin các báo Hanói, thì cả hai chị em bà Khánh-Linh, Mỹ-Linh họ Tống và Mã-bội-Anh nữ-sĩ (Bách-sùng-Hi phu-nhơn) bay qua Hanói tước nược.

Các bà ấy qua để ăn cần năn nỉ họ Ủng-trở về chớ gì?

Chúng tôi dám cá rằng các bà đi tìm Ủng-trở về để chủ trương cuộc hòa với Nhật.

CŨNG như người ta vẫn tin rằng *Tứ-xuyên* là đất thiên hiem, có sông to làm hào núi cao làm thành, chính chỗ đó ngày xưa Không-minh dùng làm

Tin nhắn gáp

◆ M. Trần-văn-Sở lúc này ở đâu, xin cho nhà báo biết tin gáp.

◆ M. Nguyễn-văn-Khoa, Anbiên Rach-giá. — Tháng rồi chúng tôi có viết cho ông hai ba bức thư, mà không tiếp được thư trả lời ra sao hết. Hôm Lunedì rồi có đánh giấy thép cũng chưa thấy hồi âm. Mong rằng ông biết dùm cho là việc quan-hệ chắc ông không để chúng tôi thành tâm trông mong và nghĩ ngại.

◆ Nếu tin này được may mắn mà ông Trần-văn-Nửa đọc tới, lúc nào có dịp đi Saigon xin ghé qua báo-quân, có việc cùng ông thương lượng.

⊗

◆ Cùng chư vị độc-giã Cao-miên. — Cuối tháng nay, bạn Nguyễn-đức-Kính có dịp lên viếng chư vị, xin chư vị sẵn lòng chiếu cố bôn báo đa tạ.

M.

co-sở cho nhà Thực-Hán mà tam phân thiên hạ với Ngô, Ngụy.

Nay Nhật dễ gì vào nổi *Tứ-xuyên*? Để gì tiêu diệt được thực-lực Tàu ẩn núp trong đó.

Có lẽ người ta quên mất những con chim máy và những chiếc xe sâu-róm kia đầu thiên hiem thế nào nó cũng vượt qua.

Thì nó đã qua Đại-biệt sơn-mạch rồi đó.

Không-minh có sống lại ngày nay chắc cũng phải lắc đầu mà nói.

— Nếu như đời xưa Ngô, Ngụy cũng có những cái quái vật là chim máy xe sâu, thì tôi phải chịu phép, có thể gì ở yên Ba-thục và tam phân thiên hạ cho được.

TIN tức hôm kia nói rằng quân Nhật đang thâm-nhập Hồ-bắc, đánh đầu thắng đó. Chử ý họ muốn lấy trọn cả tỉnh này rồi thẳng vào *Tứ-xuyên*.

Quả nhiên, chánh-phủ Bình-chiêu là một chánh-phủ Phái-xít 100% họ cố đánh tới phá tan chánh-quyền Tưởng-giới-Thạch mới thôi chớ không chịu nói chuyện hòa-bình dõ-dang như thủ-tướng Cận-Vệ trước.

Sự quyết định của họ chỉ tỏ ra những cuộc bắn phá tàn nhẫn bằng máy bay gần đây. Trùng-khánh là mục-dịch trước nhất. Chánh-phủ Tàu đi nói mới mua nhiều phi-cơ và mộ được nhiều phi-công mà sao không đối địch gì hết, để chim giặc tới « mổ » dữ quá, đến nỗi phải lo dời bớt nhơn dân đi tản lạc nơi khác.

CÓ tin bên Pháp qua, nói rằng cụ Thượng Thuộc-địa Mandel bây giờ sẽ nhường chỗ cho ông Piétri mà lãnh bộ Hàng-không.

Ông Piétri có hai lần cầm quyền bộ thuộc-địa và có nghiên cứu Không-học. Chúng tôi còn nhớ năm đó ngài đọc diễn văn về chuyện gì không biết, mà có đầu một câu trong Luận-ngữ: *Tri vi tri, bất tri vi bất tri, thị tri dã*. (Biết thì nói biết, không biết thì nói không biết, vậy mới là biết). Hồi đó còn ty Kiểm-duyet, có tờ báo dẫn lại câu cụ thượng Piétri mới nói mà bị các ông Kiểm-duyet bôi đi mới kỳ.

BỘ Thuộc-địa từ nay mỗi năm trích lấy công-quỹ của mình mà trợ cấp cho quân đội Đông-dương 88 triệu 586 ngàn quan, tức là 8.858.600 đồng bạc xư ta.

Ài cũng biết quân đội Đông-dương muốn chấn chỉnh mở mang cho được đối phó với thời cuộc, mỗi năm phải xài 200 triệu đồng mới đủ. Thế mà công-ngho Đông-dương hiện thời chỉ thâu nhập lợi 100 triệu, còn bộ Thuộc-địa chỉ trợ cấp cho một số cón con kia, làm sao cho có quân đội Đông-dương được không biết.

CUỘC hội đàm của hai tướng-quốc Chamberlain Mussolini mới rồi đã thất bại. Thời cuộc Âu-châu sẽ có nhiều huyền rắc rối cho coi-

Dào-duy-Anh

Việt-Nam Văn Hóa sử-cương 1.50

Không Giáo phê-bình tiêu-luận

0 50

Tổng phát hành Nam-kỳ, Cao-miên.

Đồ-phương-Quế 31, Aviateur Garros Saigon. Ở xa mua V.N. V.H.S.C. gửi 1p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua K.G.P.B.T.L. gửi về 0p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua cả 2 quyền gửi về 2p.20 bằng cò thơ. Đại-lý ở các tỉnh cho người lên mua được trừ huê hồng rất hậu. Có bán sỉ và lẻ *Cờ quan* giá 0.30

Những bệnh ho của người lớn và trẻ con mới phát như: ho khan, ho có đờm, tắc tiếng, ho khô khè trong cổ như gà kêu. Cầm mà ho. Ho nhiều mà không có đờm. Đờm bả có thai ho, hoặc để rồi ho sần hậu, khạc có chút huyết.

Cùng những bệnh ho lâu năm đến có đờm xanh, đờm đen, có huyết. Ho lao ngực tức khó thở, đờm dính theo máu lợn cợn như bột báng. Hai chái vai đau, đầu xây xăn bần thần, Dã được về buổi chiều, ớn lạnh, mất ngủ, xo't xa trong phổi.

Và nhất là bệnh ho kinh niên của người lớn tuổi mỗi năm đến lúc trở trời đều ho.

Nếu các bệnh ho trên đây trị ngay bằng thuốc *Bảo-phế linh-dược* của hiệu *PHỤC-HUNG-Y-QUÁN* thì chắc chắn rất mau mạnh. Thuốc *Bảo-phế linh-dược* chuyên trị các bệnh ho rất mau 'e, mà nó còn là một thứ thuốc bổ phổi rất tốt. Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Một hộp 8 hoàn giá 1p.00

Trữ bán tại nhà thuốc *VỎ-ĐÌNH-DẪN 323 Marins Cholon, 118 Espagne Saigon, 4 Ohier P. Penh*.

(Gửi contre remboursement khởi cước phí từ 2 hộp).

Một món thuốc tiên AI HO?

mà uống thứ thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BƯU-ĐƯỜNG
N° 90 Tổng-đốc-Phương CHOLON

Có thuốc ho rất thần-hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đờm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ khoắn.

Thời sự

3 CÁI CAM-NANG của GIA-CÁT KHÔNG-MINH

đề cho kẻ Nam người Pháp hiệp nhau chống cự hai chú hàng xóm tham-lam

XUẤT KỲ BẤT Ý

TRẦN GIẶC NGÀY MAI

PHÔNG-THỦ Đông-dương là một chuyện cũ rích. Người ta đã nói đến nhiều rồi, cả trong báo chí, cả trong diễn-văn. Nhưng sự thật thì người ta vẫn chưa phỏng thử gì cả. Vậy bây giờ có nói thêm nữa cũng chưa hẳn là thừa. Một sự mà ai nấy đều biết : Đông-dương có hai bác láng giềng chẳng tốt một chút nào, ấy là nước Xiêm và nước Nhựt. Họ cứ lăm lét, chờ cơ-hội là họ dõng công kích ta, chiếm đoạt ta ngay.

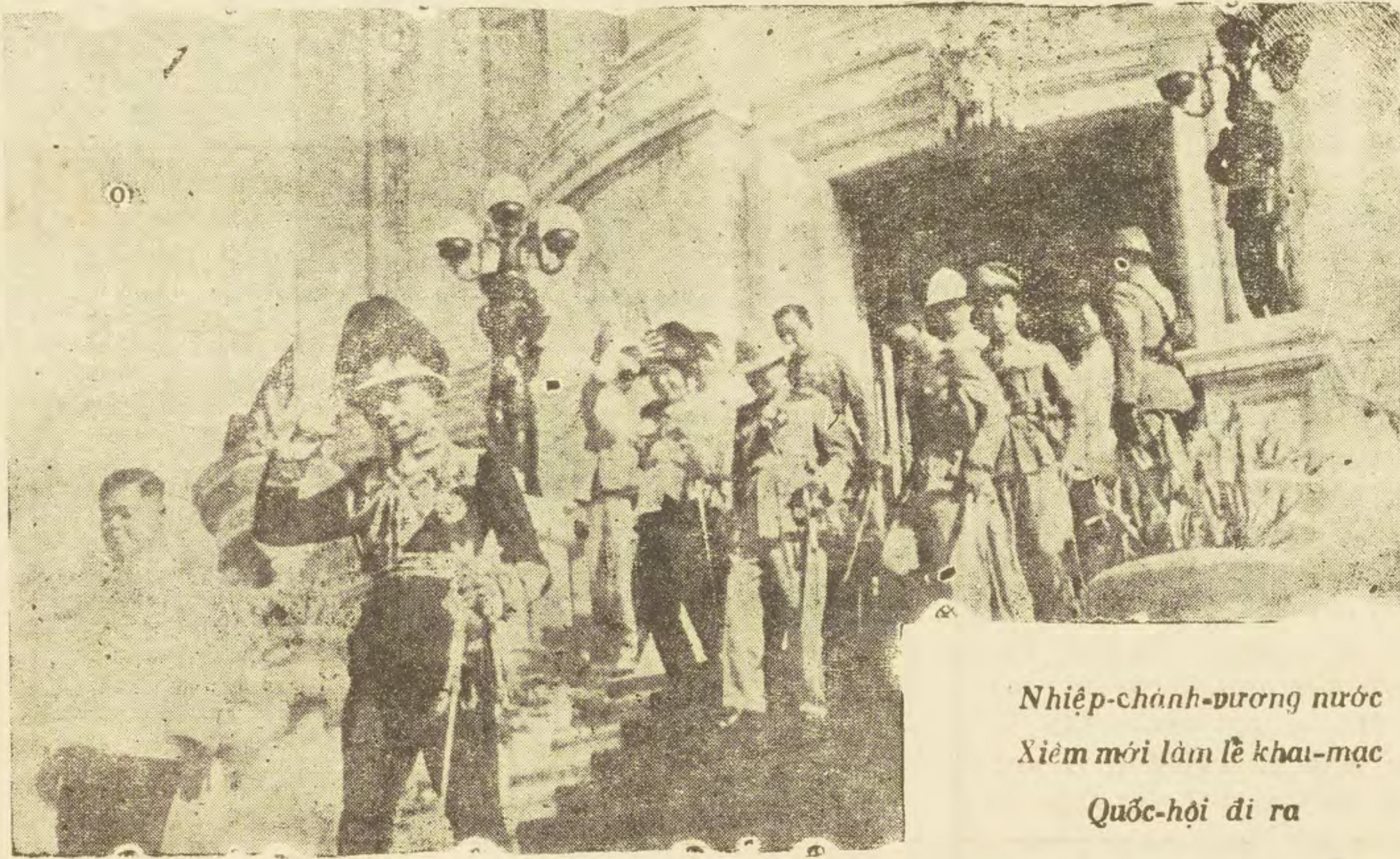
Trận giặc của ngày mai, không phải chỉ có các đồn ai mới bị phá, quân-sĩ mới bị giết mà thôi đâu, mà cho đến cả thành thị, cả lương dân cũng bị phá, bị giết nữa, vì tặc đạn của tàu bay, vì hơi ngạt của hóa học. Trận giặc ngày mai sẽ là một cuộc tổng chiến-tranh. Có đủ lực lượng mà che chở cho thành thị nhơn dân — không riêng gì đồn lũy và quân lính — thì mới gọi là phòng thủ. Nguyên-soái Donhet nước Y

1918, Nichigaki Jou Taro đã viết : « Việc nước Pháp đã chiếm một phần đất kia ở cõi Á - châu (tức là Đông-dương) thật chẳng phải lẽ chút nào hết. » Chiếm Đông - dương, là một tiếm tâm của Nhựt-bồn. Cái tiếm tâm ấy càng rõ rệt từ năm 1931, là năm nước Nhựt chiếm lấy Mán - châu, đứng với chương-trình của thủ-tướng Tanaka.

Trong đó, có đoạn nói : « Trước hết, ta phải chinh phục nước Tàu. Và trước khi chinh phục nước Tàu, phải chiếm Mán-châu và Mông-cổ. »

Lời nói ấy đã thật hành được một phần rồi. Mán - châu đã về tay Nhựt. Và hiện nay, Nhựt đang chinh phục nước Tàu.

Hiện nay, Mông-cổ còn vững vàng, vì được Nga bảo vệ. Nhưng Nhựt sẽ phải chiếm lấy Mông-cổ. Sự đó, không phải vì quyền lợi về kinh tế, nhưng vì sự cần dùng về quân bị, vì nếu quân Nhựt án ngữ được trên sông Amour thì quân Nga khó bề dõng thế công với Nhựt được.

Nhiếp-chánh-dương nước Xiêm mới làm lễ khai-mạc Quốc-hội đi ra

Mà đừng tưởng trước khi chiếm đoạt, họ nói trước cho mình biết : « Tôi đánh chú đây nè ». Không đâu. Chúng ta chắc chưa quên chuyện những chiếc thủy-lôi-hạm của Nhựt-bồn, đêm 8 Février 1904, đã bất thình lình đánh phá chiếc thiết-giáp hạm Varyag của Nga ở Chemulpo.

Vậy khi muốn xâm chiếm Đông-dương, sao họ lại chẳng viện ra được một cơ cớ con nào ? Ví dụ như một viên sĩ-quan Nhựt mất tích, một lá cờ của quân-đội Nhựt bị sỉ nhục chẳng hạn, là những cơ họ viện ra để đánh nước Tàu ?

Ta đừng có tưởng : Đông-dương còn yên ổn lắm. Yên ổn thật, nhưng cái nguy nó có thể tới ngày mai, ngày kia...

Nhưng nhìn lại, Đông-dương của chúng ta thiếu luôn cả phương pháp phòng.

NHỰT - BỒN, MỘT NƯỚC ĐÁNG SỢ

Nước Xiêm, nói cho đúng, không đáng sợ là bao, nếu không có Nhựt-bồn đỡ đầu.

Lòng tham muốn Đông-dương của Nhựt-bồn không phải là một sự ngẫu nhiên. Trong báo Nihon Ogobi Nihonjin ngày 15 Janvier

Lại có đoạn khác nói : « Khi chúng ta đã nắm giữ được tất cả quyền lợi ở nước Tàu rồi, chúng ta sẽ chinh phục Ấn-độ, các xứ và các đảo ở những biên phía nam, Tiểu Á-tê-Á, Trung Á-tê-Á và cả Âu-châu nữa. »

Khỏi phải nói, ai cũng biết là trong đó, có Đông-dương của chúng ta.

XIÊM, BẠN THÂN CỦA PHÁP

Trong báo La France Militaire ngày 6 Juillet 1938, một vị sĩ-quan đã viết : « Sự thật, nước Nhựt-bồn đỡ đầu nước Xiêm, xúi dục nước Xiêm hành động và phụ cấp tài chánh cho nước Xiêm bằng cách bán các chiến cụ hải quân với một giá rất rẻ. Chắc là nước Xiêm đã cam-kết với nước Nhựt về mặt quân bị, để cho nước Nhựt chiếm Tân-gia-ba và chính nước Xiêm thì chiếm đất đai ở hữu ngạn sông Cửu-long-giang. »

Lời nói ấy có đúng hay không ? Từ mấy thế kỷ nay, Xiêm vốn nhiều cảm tình với nước Pháp, nhứt là về hồi Louis XIV và Napoléon III. Cho đến hồi Âu-chiến, Xiêm cũng gởi binh lính qua đất nước Pháp nữa.

Luang Pibour, tổng trưởng bộ Quốc-phòng, và Luang Pradit, tổng trưởng bộ Ngoại-giao, đã từng du học bên Pháp ; một

MỘT NHƠN TÀI CHUYÊN MÔN + TRỊ BỆNH HO LAO +

Ông TRẦN-QUANG-MINH ở Cây-quê

Tôi là người Ấn-độ, lâu nay không tin dùng thuốc Annam. Gần đây tôi có nghe nhiều người đồn thuốc ho lao và đau tim của thầy Trần-quang-Minh, nhà số 45 bis, Route Communale n° 21 ; ngã tư Cây-quê Giadinh, ngang sân bệnh B nh-Hòa rất hay. Vợ tôi tới mua rồi ép tôi uống, không dè nội đêm đó tôi bớt ho, bớt mệt, hết nóng ngực, tôi uống không đầy nửa tháng mà đàm đặc và nước nhớt vờng cở hết dứt. Sau tôi lại chỉ cho người bạn đồng hương là M. A. Pacha buôn bán vải ở đường I ông-đốc Phương Cholon uống về bệnh lao cũng hết tuyệt. Tôi thấy phương thuốc Ho Lao của người Annam sao hay quá, nên đề vào đây mà khen ngợi thật tình.

A. Abdoul Gafar

Bán hội xoắn mới và hội đá, hội Simli v.v. N° 10 RUELE FRÈRES LOUIS — SAIGON

Trong 20 ngày

Nha thuốc ĐẠI-QUANG đối với quý vị thân chủ BÁN MỘT TẶNG MỘT

Vì muốn tạ lòng chiêu cổ của quý ngài, và muốn kỷ-niệm ngày khai trương nhứt châu niên của chi cuộc nha thuốc ĐẠI-QUANG ở Saigon. Chúng tôi định bán hạ giá các thứ thuốc 30 % riêng dầu Đại-Quang (trị bá chứng), thuốc Mạnh (Sâm nhưng bổ thận) Thối nhiệt tán (trị nóng và ban) cở chúng thủy (trị thiên thời). Bốn thứ thuốc sau này chúng tôi BÁN MỘT TẶNG MỘT từ ngày 5 Janvier tới 25 Janvier 1939. Chúng tôi tặng thêm một Tầm lịch thật đẹp năm 1939, cho quý ngài nào mua từ mộ. đồng bạc sắp lên. Một cơ hội tốt, quý ngài chớ nên bỏ qua.

Bán tại chi-cuộc nha thuốc ĐẠI-QUANG Saigon. Tél. : 21.816 — n° 231 — rue d'Espagne Saigon.

Giáo-sư Albert Bachha

CHIROMANCIEN & MAGNÉTISEUR 115, rue Bourdais — Saigon

1°) Dùng nhơn-diện (Magnétisme) trị tuyệt mọi chứng bệnh (suyễn, rét, diên, bại, ho, ho lao, nhức đầu, đau bụng, lậu, đau từ cung) rất mau lành, dám cam đoan.

2°) Tiên-đoán quá khứ, hiện tại và hậu lai của đời người một cách quả quyết chắc chắn. Bà con nên đến xem vận-mạng của mình sang năm thế nào, sẽ rõ tài.

NOTA. — Xin in 2 bản tay, cho biết tuổi, kèm thêm mandat 1p.00 và một miếng vải của đồ mình đương dùng, nội trong một tuần lễ có qui-kỳ gởi đến.

người là đại-tá pháo binh, một người là luật-khoa tấn-sĩ.

NHUNNG NAY LÀ TAY SAI CỬA NHỰT

Bồng chốc, thái-độ của Xiêm thay đổi.

Thì giữa tình bè bạn Pháp Xiêm, nước Nhựt đã xen vào, Nhựt đã nhắc nhở Xiêm nhớ lại những điều xấu hổ xưa kia.

Từ trước, Pháp và Anh vẫn coi nước Xiêm là đồ bỏ. Và vừa hơn ba chục năm nay, Pháp Anh đã lớn tiếng nói rằng hai chánh-phủ Paris và Londres mà đồng ý với nhau « một chút đỉnh » là đủ xóa nước Xiêm trên bản đồ thế-giới.

Vì vậy nên cách đây chẳng bao lâu, Xiêm đã ấn-hành khắp nước những bức địa-đồ của nước Xiêm cũ, trong đó chỉ rõ rằng hồi thế-kỷ 19, nước Pháp và nước Anh đã lấy mất của Xiêm những phần đất nào.

Trong những phần đất ấy, có Cao - miên, Ai - lao và Nam - kỳ. Như thế, lời nói của vị võ-quan trong báo La France Militaire vừa kể trên kia không phải là không đáng.

PHÒNG-THỦ ĐÔNG-DƯƠNG ?

Chánh-phủ thượng-quốc đã lo đến chuyện phòng-thủ Đông-dương, và đã phòng thủ rồi.

Một đạo sắc-lệnh đã định từ nay ông Tổng-trưởng bộ Thuộc-địa được dự vào Ủy-ban thượng trực Quốc-phòng, khi nào Ủy-ban xét về Thuộc-địa.

Một đạo sắc-lệnh khác, củ nguyên-soái Bühner, cựu -tổng chỉ huy quân đội Đông-dương làm Tổng tham-mưu thuộc-địa và hội viên của Thượng hội-đồng chiến tranh.

Hai đạo sắc-lệnh này cốt để cho chánh-quốc và thuộc-địa được liên lạc với nhau về quân bị, khi có chiến tranh xảy r.

Hơn nữa, Đông-dương lại vừa tuyển thêm hai vạn lính, vừa có đại bác, tàu ngầm và tàu bay, vừa sửa đổi và thêm thắt cho đường xá giao thông được thuận tiện, vừa tích trữ khí - giới và lương thực.

Và còn định sửa sang quân cảng Saigon và vịnh Cam-Ranh. Như thế là phòng thủ ?

Không.

Vì trận giặc ngày mai là một trận giặc thuộc về chiến cụ. Bên nào nhiều chiến cụ tối tân là bên ấy thắng. Muốn thế, nền kinh-tế phải dồi dào, kỹ nghệ phải thịnh-vượng. Đối đầu với một nước như nước Nhựt, sự phòng thủ của ta có mùi gì đâu. Nhưng.. Đông dương chưa « được » kỹ-nghệ-hóa.

(Coi qua trang 16)

Les meilleurs vins se trouvent aux :

CAVES ALGÉRIENNES
Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.458

R. C. 2.565

NỖ VĂN CỬA LÀNG-TỬ

Đã ai thấy cô gái làng chơi
gượng cười để riu lấy
hai hàng lệ muốn trào
giữa đêm hoan lạc đang làm vui
lòng người khách tục? Đã có ai
thấy nàng, vì chẳng giữ âm thầm
được nữa, nên giã vờ quay đi
để gạt một giọt lệ lòng đau?

Có lẽ khách là tay sành đời
nên cứ chỉ cửa bạn giang-hồ
không lọt nỗi qua cặp mắt xanh
Nhưng cũng có một hạng làm dĩ
khác, cũng hằng ngày bán cười
qua hai hàng lệ, mà đời không
bi hay bi?

Anh «kép tư Bền» của ông
Nguyễn công Hoan trong suốt
kiếp, anh cũng chỉ một lần làm
hề trên sân khấu, giữa lúc cha
đương buổi hơi thở cuối cùng.
Chớ cái hạng hề mà tôi sắp giới
thiệu với các bạn đây cứ phải
luôn luôn múa men để cho đời
vui, trong lúc vợ con họ nheo
nhóc và chính mình họ cũng
đương chết mòn mỗi từng phút.

Bạn là người đọc báo. Mỗi lần
mở tờ nhật trình ra là bạn lật
đặt xem Khúc phim mới hay
Nhật ký hay Bức tranh xã hội
trước. Và sau một ngày nặng
nhọc với công việc làm lút trán
của bạn cũng phải sạch được
những đường nhăn. Vì câu văn
có luyện, vì ý tứ khôi hài. Và
có lần hẳn bạn cũng đã phá lên
cười, vui thú lắm. Nhưng bạn ơi!
bạn cũng là người khách tục
mà không tự biết! Giữa những
hàng chữ trao phúng kia, biết bao
nước mắt đã nhỏ giọt xuống lúc
viết mà bạn không ngờ.

Ông V.H. hằng ngày viết mục
trào phúng cho báo C. L. chẳng
khác cô gái làng chơi gượng cười
khóc thầm, hay anh hề điều trên
sân khấu rộng của đời, trong
lúc chính mình gan ruột rối bời,
nặng cả một bầu tâm sự.

Nhưng không viết thì đâu
có được! Vì người ta chỉ muốn
anh để làm bấy nhiêu công việc.
Thành ra anh phải mang mặt nạ
vô, và khóc khóc cười cười
Nhiều lúc, vợ ở nhà thì đương
van lơn người chủ nợ gặng để
cho đến ngày mai, mà anh thì
phải cố quên đi để rảnh trí
kiếm một cái đầu đề khôi hài mà
viết.

Giống tổ sồi nổi trên cái sọ
của anh, hằng ngày ăng có.
Cho nên người của anh lần lần
mòn mỏi đến ngày nay thì anh
di nhẹ nhàng như một cái bóng
lướt qua. Anh ghìen (anh ghìen
là chuyện rất tự nhiên) vì cái
ngày mới bước vào làng, anh
làm ăn có tiền và đương lúc các
bạn khác đi tìm cái thú trẻ trung,
anh lại đi theo cái năng tiên
đen có bầu tay bọc nhưng, mà
mừng lưng trên mây khói.

Rồi đến lúc anh gác chơn

BÁN CƯỜI

chữ ngũ năm ở nhà, thất nghiệp, đời hay sao mà ủa vàng đến thế?

Một buổi chiều, trời mưa rã
rích, và hoàng hôn đương đội
xuống cánh vật cả u ám và sầu
bi, thì anh sực nhớ ra rằng trong
túi anh chỉ có ba tiền chẵn. Cả
nhà tất cả là bốn mạng: vợ
chồng anh và hai đứa con lớn.

Cứ tọa một hồi lâu bàn cãi,
quyết định mua hai tiền gạo và
một cái hột vịt và phải bỏ đi
mua hai vật ấy sẽ là đưa con
lớn trong nhà.

Khi con anh sắp sửa ra đi,
có một linh tính gì nó báo cho
anh hay rằng gạo và hột vịt sẽ
đổ: vì đó là một mai mĩa thường
có của vận đen. Cho nên anh
năm đương mệt mà cũng gắng
chối dấy, dặn dò cận kề:

— Khéo con nghe! Trời mưa
đương trơn trượt, khéo mà té thì
hết ăn cơm tối!

Vợ anh ở nhà nhúm lửa và
anh nằm vật vờ đợi. Nhưng con
anh đi một ngày một mất, chẳng
thấy trở về. Nửa giờ sau, nó mới
vọt át bước vô với hai bàn tay
... không. Quả nhiên, gạo và
hột vịt đã đổ vì nó trật chơn
(gạo mua ở tiệm khách trú họ
tương gói vào bao giấy). Câu
nói đầu tiên đây về tức giận
của anh V. H. là:

— Mày phải đi ra mà hốt vào
cho hết, không thì tao giết mày
bây giờ.

Đứa trẻ đứng ở ngưỡng cửa,
thức thít khóc.

Câu nói của anh, anh biết nó
là vô lý mà anh cứ nói là sở dĩ
vì cực quá mất trí. Sau này mới
lần nhớ lại, anh lấy làm đớn
đau vì đã thốt ra một câu nói
buồn cười.

©

Bây giờ tuy có địa vị mà cuộc
đời anh cũng chẳng khá giả gì
hơn. Ở báo C. L. người ta trả
tiền, từng giọt chảy. Cho nên
cái nghèo vẫn trang thành ở
với anh, khỏi đi đầu cá. Một
ngày dùng cơm hai thứ, vì thế
mà anh cứ thấy cuộc đời tối đen
lại, không có ánh sáng soi vào.
Một hôm vào lãnh lương, ông
chủ là M. F. thấy anh xanh xao
hốc hác, nên ông kêu viên quản lý
mà hỏi:

— Người giúp việc cho mình,

Một câu hỏi không cần phải có
câu trả lời nhứt định.

Anh V. H. năm nay mới ngoài
ba mươi mà gương mặt dạn dày.
Bao vết cơ hàn khổ nhọc đã để
dấu trên ấy. Anh đồ ra ít nói,
ít cười và trở nên hiền lành
như một ông cụ. Đến tòa soạn
anh chỉ biết yên lặng làm việc
rồi yên lặng ra về như một cái
bóng.

Một hôm đến chơi ở tòa soạn,
tôi thấy anh chống viết ngồi,
nhường lòng mày lên, tôi hỏi
anh bằng cái cử chỉ thông minh,
thì anh cũng đáp lại bằng cái
đưa mắt nhìn xuống bụng. Thì
ra anh chưa có ăn và người ta
chưa chịu phát lương, mà vào
bắt anh làm việc. Người ta bắt
anh phải nặn ra một khúc phim
mới để cho ngày mai bốn
năm ngàn độc giả được cười
vui đương lúc anh phải khóc
nức nở trong lòng, và có lẽ vợ
con anh ở nhà cũng thế.

Anh còn cho tôi biết câu
chuyện thương tâm này nữa:
là con anh mỗi lần anh thất
nghiệp lại phải ngưng học, nên
hai đứa, đứa nào học cũng trễ
đến hai ba năm, thua sút anh
em chúng bạn.

Cũng vì vậy nên quá tuổi đi,
bây giờ một đứa phải ở nhà.
Con của anh, anh đành chịu để
nó thất học, anh một nhà ngôn
luận, một người hăng cổ động
sự học, thì chẳng còn sự mỉa
mai đau đớn nào bằng!

Day chỉ còn có một đèn nó
an ủi anh, an ủi cái cuộc đời
đen tối của anh, là vợ anh mà
thôi. Đó là một người đàn bà
đã hy-sanh cả một đời vì anh
để cho anh có thể yên tâm mà
hy-sanh đời của anh cho nợ văn,
cái nợ nó đã cướp của chúng ta
không còn một chút hạnh-phúc
nào cả.

LÀNG-TỬ

AUX
EISEAUX D'ART
38, RUE SABOURAIN -- SAIGON

Nghề may cắt có đủ kinh-nghiệm
NGUYỄN-ĐÌNH-LƯƠNG

Những điều nên biết

CƯU-LONG-HOÀN bán tại
VÔ-ĐÌNH-DẪN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
(Sáng lập năm 1921)
323, rue des Marins CHOLON -- 118, rue d'Espagne SAIGON
4 rue Ohier PNOMPENH -- 8, rue des Cantonnais HANOI

TIỆM HÌNH
Artista Photo
74, Boulevard Bonnard -- Saigon
TÉLÉPHONE: 21.859
Là tiệm hình có danh tiếng lâu nay

TET GAN DEN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm
đồ, mau lẹ. Có chế kiểu áo dài thêu
lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất
— đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA
110, RUE LAGRANDEIRE -- SAIGON

CHÚNG TA THƯ' "MOI-I-DZÊ" (1)

Laissez dans les forêts les Moïs,
Et de grâce n'en peuplez pas,
Au grand dam de la vérité,
Les rues de notre capitale,

Cho Mọi ở yên trong rú-rừng,
Lặng Ngại, đừng để chúng đi dân.
Làm cho sự thật càng sai-bét
Là thấy đó ta uống rượu cần. (2)

Hai chú Mọi con đang uống rượu cần

B ỚC mình vì thấy mới nhận sáng đêm, đây, trong đoàn học say rồi muốn về sanh bên Mầu-quốc, thì về, về không nhờ có tiền của họ mới thì chúi tại đó

Thuộc-địa cung cấp để sang ta, mà ngủ. hay là nói lấy tiền xử ta để sang. Khi say còn biết hên này chơi, có cận hế Cortial đất trời là chi! về Paris viết lên báo Excelsior. Núi đã thêm, một câu: « Ở Saigon, xứ Mọi, thức dậy, nếu rượu chúng tôi được bọn đó đem cái còn, thịt còn thì thứ âm-nhạc la đời tiếp rước » lại uống, lại ăn, lại (A Saigon, pays des moïs, nous trông kèn, lại mua fûmes reçus par eux aux sons hát..

d'une musique extraordinaire), một tờ báo Pháp ở đây phải dẫn đi dạo lại và còn đóng một bài vận-văn, trong có mấy câu như trên.

Bạn đọc hẳn cũng giận, giận cái anh chàng đã xài tiền mồ-hôi nước mắt của chúng mình rồi trở lại chửi chúng mình là « cở Mọi »!

Nhưng, thôi thôi chớ giận, đừng lờn...

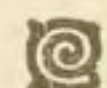
Bạn đọc hãy bình-tâm đi. Bạn đọc mà còn giận là chưa rõ được cái chân - thực-vị của dân Mọi.

Sống ở thời « mạnh được yếu thua » này, các bạn có thể hưởng cái nhên có ý-vị của Nguyễn-bỉnh-Khiêm hay cái chơi ngông-cưỡng mà không ngông-cưỡng của Nguyễn-công-Trừ không? Hẳn là không?

Các bạn có thể hưởng được cái sướng của ông De Beaumont hay cái thích của ông Gannay không?

Hẳn là không?

Cao - khiết thế mấy, ta cũng không sống kịp được như cái thời cũ; chật-vật thế mấy, ta cũng không sống đủ được ở cái thời mới, sao các bạn không cùng tôi đề-huê thử làm dân Mọi.

D ẪN Mọi sướng lắm các bạn ạ!

Đấy xin kể vài điều coi bạn đọc có thêm rõ rãi không cho biết:

1' Trong làng có lễ cúng, bọn Mọi tự do đội tín rượu to tướng của nhà mình ra đi (rượu họ đặt lấy, họ không bao giờ bị cái nạn nhà đoan bắt, phạt, nhứt là cái nạn « phao rượu lậu »), họ lại rình cả cái trống chầu đi nữa (nhà nào cũng có). Đến trước nhà công, họ giết trâu, họ uống rượu, họ đánh trống, họ nhảy múa, dẫu có quan Toàn - quyền hay quan Công-sứ ngũ gần đó, họ cũng mặc kệ. Họ ăn tối ngày, họ

Vui say có kể ngày mai làm gì! 2' Ăn, họ không cần lo; lại thêm dầu vắn đội trời, không cần khăn nón, chơn vắn đạp đất, không cần guốc giày, thân cũng chẳng cần che; khổ này đủ phải với non sông.

Cái mặc, họ cũng không cần lo nốt.

3' Đưa con nít mới biết đi tập tễnh đã bắt được thuốc, đã uống được rượu, đã sớm thành người lớn rồi. Mà lớn nhỏ có kể gì?

Nếu các bạn gặp họ hỏi:

— « Mấy tuổi? »

Họ sẽ cười một cách ngây ngô và đáp:

— « Không có tuổi! »

Biết tuổi làm gì để lo cho mệt.

Cứ sống vui say, chết nỏ phiền.

Bọn Mọi sao mà sướng thế!

4' Bạn đọc thường than hoặc

thường nghe than van: « Trò đời

giã dối! Toàn là giả dối cả! »

Thế là ai cũng thêm thương sự

ngay thật.

Vậy sao các bạn chẳng « mô isés »

để có được cái đức ngay thật

của họ, để hưởng được sự ngay

thật của họ.

Các bạn thử nghĩ: Lúc Mai-

xuân-Thường ẩn nấp ở vùng An-

khê (chỗ giáp giới Bình-định và

tỉnh Mọi), dấn bọn Mọi đứng

chí. Mọi chịu.

Sau quán của Tổng-đốc Lộc

đi lòng hắt, nói với bọn Mọi:

— Có gặp Thuởng không?

— Có gặp.

— Chỉ ra, cho tiền.

— Không chỉ.

— Không chỉ, bắn chết.

— Có nói: không chỉ.

Có gặp mà nói không, là không

ngay thật. Đã hứa không chỉ mà

chỉ, là không ngay thật. Thà chịu

chết, chớ Mọi không chịu đổi.

Mọi thật quán tử thay!

5' Vừa rồi, Trung-kỳ bị bão

to, lụt lớn. Tôi gởi thơ thăm hỏi

những bạn quen ngoài ấy. Thì

ông Thị Q ở Faifo than, anh

Biên-tu T ở Qui-nhơn than, quan

Tri-phủ T ở N.H. than...

Nghe Kontum cũng bị bão lụt

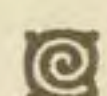
tôi chép bài thơ « Nước lụt » của

Nguyễn-đình-Chiều gởi cho anh giáo « moïse » Võ-v-V. và hỏi anh về tình hình trên ấy.

Cũng như sông Biao (3) ở ở chảy, nguồn thơ của V. cũng tuôn ra, mà hai câu chốt:

Thủy-linh pháp thuật cao là
mấy?

Sơn-quĩ đản no lại ngày khô.
Mây thay, dân Mọi! sương
thay dân Mọi!

K Ề chừng ấy chuyện, tưởng các bạn cũng dư biết cái sướng, cái khoái của Mọi rồi.

Thế thì một nhà du-lịch đã từng vượt năm bảy cửa biển, một nhà học-giả đã được bộ Thuộc-địa tuyển-chọn, ông hế Cortial hẳn là một người rành đường quan-sát, giỏi chước lợi dân, một phen qua đây, thấy đồng-bào ta muốn Nam không Nam được, muốn Pháp không Pháp được, nên thành-tâm ao-uớc cho ta Mọi phút đi.

Vậy mà ta đã chẳng biết ơn, còn trở lại giận là giận làm sao?

Ừ, muốn Nam không Nam được, muốn Pháp không Pháp được, chúng mình còn phải sợ, chúng mình còn phải lo rằng:

Dầu ta muốn Mọi, Mọi nào có cho!

LÂM-THO-XUÂN

3 Biao là tên con sông chảy ngang tỉnh Kontum

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

Nên mua mau kéo hết vì
mới in lại lần thứ hai!

HỌC TIẾNG PHÁP

theo lối thực hành
(Ecole pratique de Français)

Có những mục cần dùng cho hết thầy mọi người muốn luyện thêm tiếng Pháp. Những chữ khó đều giảng ra quốc ngữ để cho người biết ít tiếng Pháp học cũng được. Sách dày hơn 400 TRANG mà bán có 0p.80. Ở xa gởi 1p.00 (cả cước Recomd.) để cho: Nhà in MAI-LINH Hanoi. Ở Saigon hỏi: MAI-LINH 120 Georges Guynemer (trước cửa tòa Tân đảo).

VĂN-CHU'ÔNG GIAI-THOAI

TÂN-ĐÀ THI-SĨ GẦN

Lão tự cho mình cũng là vua Annam, nhưng
Annam mình là.. Annam tạp chí đó thôi

O NG bạn Tùng - làm Lê cương Phụng, cử nhơn Hán-học sáng lập ra Văn-học tuần-san, từng lần lúc với báo giới Nam - kỳ 20 năm nay, vốn là một người chúng tôi yêu mến, kính trọng.

Mới rồi lên chơi Trảng-bóm với ông Đầu - tiếp cũng là một nhà văn có tiếng. Lê-quán thuật lại nhiều chuyện thú vị trong làng báo làng văn. Ông Đầu tiếp chép lại, có lẽ sẽ in thành sách. Vì

cảm tình với độc-giả « MAI » ông cho chúng tôi rút lấy ít chuyện lý thú lần hồi đăng ra sau đây

N HẢ sáng lập Văn-học tuần san bảo rằng Tân-đà gần lắm. Lúc chủ-trương An-nam tạp-chí, lão nói:

là ông vua như vua A chẳng hạn có thể đến ngày nước mất, thì ông chúa An...nam tạp chí cũng có thể đến ngày báo chết.

Sau khi An-nam tạp-chí đình bản, Tân-Đà thi-sĩ viết cho Đông-Pháp thời-báo, có cả ông Tùng-Lâm và ông Đào-trình-Nbất. Đào-quân giữ mục xã-thuyết, Tùng-Lâm mục tiên-thuyết tín

— « Họ là vua An-nam, mình tức v. v... còn Tân-Đà mục văn cũng là vua An-nam, có đều An chương, đến 7 cột cả thấy. Có lần bác thợ sắp chữ vào phòng thôi. Ông vua có cớ, có ẩn, mình cũng phải sắm cho ra cớ ra ẩn. (Cờ treo tại tòa báo, ẩn đằng ở mặt báo). Ông vua có sáu bộ, mình cũng phải đặt ra cho đủ sáu bộ (bộ tài-chánh, bộ cổ-dộng, bộ biên-lập v. v...)

Càng giống ông vua hơn nữa,

— « Thừa ông mục văn-chương còn thiếu hai cột, xin ông cho thêm bài. »

Tân-Đà đồ mặt, quát:

— Thêm bài, thêm bài! làm văn chớ phải như bữa cửi cứ bữa hoài bữa mãi được sao? Văn thơ phải chờ khi cao hứng mới làm được chớ!

Giữ mục văn chương mà người ta đến hỏi bài lại quá! tháo người ta, lại bắt người ta đợi đến lúc cao hứng, lúc nào mới cao hứng không biết!

Ấy có lúc túng bài như thế, không biết nhét gì vào cho đủ 7 cột văn chương, song bác Tân-đà nhà ta không thêm nhờ ai viết giùm bao giờ. Ai muốn viết thì phải đem cho bác duyệt đã, mới được đăng lên, dẫu là bạn đồng nghiệp trong tòa báo cũng vậy, bởi theo bác nói, mục văn chương bác lãnh trách - nhiệm. Nói thì oai thế, song trách-nhiệm vẫn không mấy khi làm xong. Nhiều khi mục văn chương vẫn không đủ bài đăng.

Vì vậy, một hôm ông chủ Đông-Pháp thời-báo, chạy đến vỗ vai ông Tùng-Lâm:

Coi qua trang 14

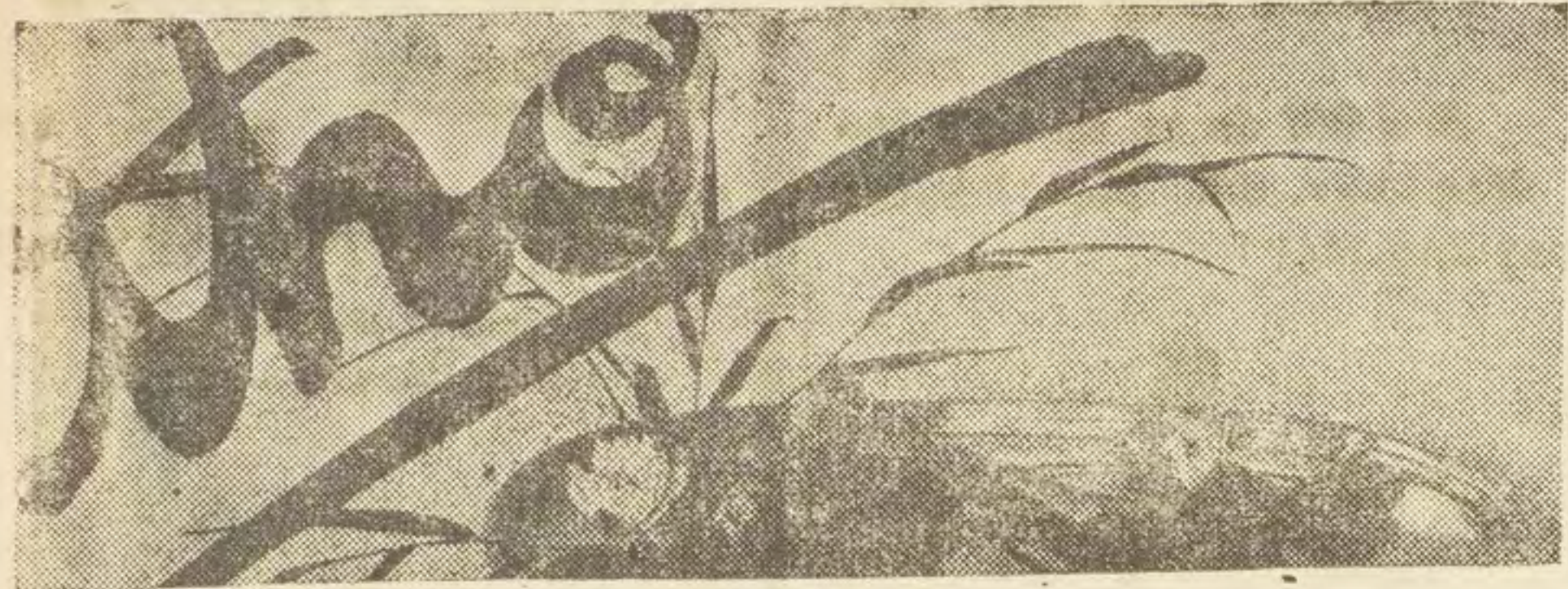
TRUNG-NAM Y-VIÊN

113, rue Hamelin - Saigon (Trước rạp hát bóng CINÉMA REX)

Do một nhóm y-sĩ có học-thực kinh-nghiệm về bệnh Lậu, Giang-mai và Hạ-cam, Bạch-đái nên dám làm giấy cam kết chữa mau tuyệt nọc các bệnh kể trên. Thuốc Lậu 0p.60 1 hộp, Giang-mai 0p.50, Hạ-cam 0p.50, bổ Thận 2p.00. Tây huyết trừ căn 2p.00.

Ở xa biên thơ kể bệnh rõ ràng sẽ gởi thuốc theo cách lãnh hóa giao ngân, mau lẹ kín đáo. Thơ và mandat đề cho M. CAO-CỦ 113 rue Hamelin SAIGON.

— CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ ĐÚNG ĐẮN Ở LỤC-TỈNH —

Nhà sư. —

Bí ngo! Trần gian khéo diễn trò
Vào chùa tu quách, quách mà lo
Sớm hôm sung sướng nhàn xởi
đầu,
Ngày tháng an nhàn phây quạt mo
Càng tế bạc tiền chia ít trừ,
Ma chay chẻ chuối kiểng vài pho,
Bên ngoài mặc xác thằng tháu thẽ
Khoác áo cà-sa sư ngày khô

Thầy bói. —

Khò khếch vài câu chúng gọi ông,
Đầu đuôi đầu lết cũng là xong,
Đặt quan tiền quẻ nghe thần, tí,
Đốt cọng nhang tàn chỉ phụng long
Nhếch mép nở mày cô má phấn,
Trẻ môi diễm mặt bỏ lưng cong,
Đường đường giữa chợ tháu tiền
khách,
Ngày tháng tiêu dao thỏa tấm lòng

Ăn mày. —

Chẳng cần ra sức cũng no lòng,
Bón tầu làm chi, khéo cố công,
Một bị đỡ đầu cho xác mòn,
Vài manh trái trát đến răng long
Đêm nằm chiếu đất mơ trăng gió
Ngày thả rong đường ngắm núi
sống
Vui, giận, buồn, lo, không vương
trí,
Thanh nhàn vô sự ấy tiên ông.

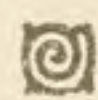
LÊ-MINH

Chùa Hương-Tịch

Một cảnh từ-bi tới đông-tiền,
Chùa Hương đệ nhất cõi Nam-
Thiên, Vội và sang đây viếng miếu bà,

Mây ùng xanh biếc trên sườn núi
Nước chảy trong veo dưới thạch
tuyền

Cửa Bụt ăn-năng người khấn
nguyên.
Nhà thiền cứu khổ sãi cần chuyên
Giải-an suốt đời còn nấu nấu,
Mô-Phật cho ai chốn Cửa-tuyền.

Quá Hồ Tây

Lâu đài chôn mắt dấu tang thương
Thất thủ năm xưa chốn chiến-
trường.
Trần Bắc mây lồng quỳên nhớ cội
Hồ-Tây trắng dọi dễ kêu sương.
Thời gian che khuất màu oanh-liệt
Tuế-nguyệt dầm phai tỉnh quật
cường,
Bao thuở nước nhà sinh vương
khí.
Đông tình du-lữ lưỡng thê lương,

Chiêm-mộ Hùng-Vương

Nghĩ công gây dựng giống rồng ra
Kỷ niệm Phong châu miếu một tòa
Cầm tướng nước nguồn người
cúng trái,
Nhớ ơn cây cối kẻ dựng hoa.
Sự tình dầu trái bao dâu bể,
Ấn đức còn ghi nghĩa quốc-gia,
Ai hỡi đồng bào người đất Việt.
Dặn lòng xin nhớ chữ nhơn hòa,

Vết miếu Trưng-Vương

Xem đền Trần-Quốc rất nguy nga
Vội và sang đây viếng miếu bà,

Lạnh ngắt tro tàn'xa' dạng khách,
Đâu hiu cõ ủa chạnh lòng ta.
Còng danh thuở trước gương còn
rạng
Ơn nghĩa ngày nay bóng xế tà.
Đổi cảnh xót thương người tệt,
liệt
Bồi hồi cổ nén hạt châu sa.

TRẦN-VĂN-TỰ

Bên hồ

Bên hồ gió lướt liêu bay ngang,
Nửa mảnh trăng rơi tỏa sáng vàng
Quả phụ lặng ngồi trên thảm cỏ,
Bồng con, mắt rồi nước mênh
mang.
Mỗi lúc gió về họa khúc ngâm,
Nhìn con như gọi vết thương tâm
Nét hoa chưa chút nhòa gương
nước.

Mà đoạn ly-linh lắm oái oăm!

Nội với ai đây quả-phụ buồn,
Tâm hồn như quán chợ chiều hôm
Như chim trúng đạn phương trời
thẳm

Thôi chút ngày thừa để tặng con,

Bên hồ gió lướt liêu bay ngang,
Nửa mảnh trăng rơi tỏa sáng vàng
Quả phụ lặng ngồi trên thảm cỏ,
Bồng con, mắt rồi nước mênh
mang.

ĐỖ-THỊ-QUẾ

Tặng bạn trùng danh

Kề ra quen biết đã từ lâu,
Nào phải ngóy này gặp buổi đầu.
Dạy, Điện (2) quận châu tuy có
khác,
Nguyễn Nhâm danh tánh vẫn in
nhau.
Về đường thực-nghiệp riêng hai lối
Mà được tương lai chỉ một cầu.
Cùng bạn thanh-niên đồng chí-
hướng.
Tha hồ nỗ-nức việc năm châu...

HẠ-VỎ

« I » Người bạn tôi cũng tôi trùng họ và cùng
một tuổi, cùng dạy s-r-học một lần, 10 năm
sau mới gặp nhau tại Saigon.
« 2 » Duy-Xuyến và Điện-Bàn.

Anh em mất tiền hãy
thận trọng. Trước khi mua
GUITARE, MANDOLINE
VIOLON hãy lựa chọn
kỹ càng ở các nơi rồi
hãy lại đồn thử ở :

MELODIA

104, Lagrandière

CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— CỜN CÓ GIÁ TRỊ —

Thi-sĩ Xuân-diệu, có tiếng
trong làng, thơ Bắc-hà ngày nay,
mới xuất bản tập « Thơ Thơ »
gồm toàn những bài giai-tác, cả
về tư-tưởng và văn-từ.

Tập thơ này in rất mỹ-thuật
ai thấy cũng phải ưa thích. Kề
các sách in của ta xưa nay, cuốn
« Thơ Thơ » in đẹp nhất.

« Tư-tưởng » của ông Trần
văn-Tý đốc học trường Minh-trí
đức ở Phú-nhận mới xuất bản
biên chép những câu chuyện
trăm-ngôn triết-lý cổ kim đông
tây, tác-giả khéo lựa chọn và sắp
đặt, chúng tôi tưởng mỗi gia-đình
nên mua một cuốn để làm sách
giáo-khoa cho con trẻ thi tốt
lắm. Mỗi cuốn 0p.15 bán khắp
các nơi.

Hai tuần báo « Dân-tiến »
và « Dân-muốn » xuất bản ở Sai-
gon, mới rồi đã bị cụ Thượng
Thái-văn-Toãn nghị-định cấm
lưu hành trong xứ Trung-kỳ.

Chúng tôi đã nói về một
bức tranh khôi hài in bìa báo
« Quốc-gia » ở Hanoi, vẽ ngự
dùng đức Bảo-đại bực đồ thể-
thảo, nhẩy lên lưng một con
vật hình là hình ngựa, nhưng
mặt là mặt ông Phạm-lê-Bổng,
nghị-trưởng viện Dân-liều Bắc-
kỳ. Trên lưng ngựa có đeo mấy
túi bạc.

Người vẽ bức tranh — ông
Nguyễn-đỗ-Cung, cao đẳng Mỹ-
thuật tốt nghiệp — chỉ có ý
muốn bày tỏ rằng ông Bổng
lãnh tụ phái Bảo-hoàng ngoài
Bắc, chỉ nhờ thế lực tiền bạc
mà đắc cử nghị-trưởng.

Nhưng pháp luật không nghe

như thế. Pháp-luật cho là bức
vẽ có ý vũ-mạn nhà vua, nên chỉ
ông Trương-Tửu chủ-nhiệm báo
« Quốc-gia » đã bị tòa kêu án 200
quan tiền và; ông Nguyễn-đỗ-
Cung bị phạt 100 quan.

Cùng M. Trần-văn-Ngo. —
Chúng tôi đã tiếp được 2p.00
ông gửi trả tiền báo. Mấy lúc
nay báo vẫn gửi hầu ông như
thường, nếu có sự thất lạc chắc
là ở phía trạm dịch địa phương sở
tại, xin ông kêu nại dùm.

Cùng chư vị độc-giả Bạc-
liêu ;

M. Nguyễn - văn - Chính dit
Thái vẫn là phái viên sốt sắng
của MAI và hiện thời đang cố
động thân tiền ở miệt Bạcliêu
Camau, xin chư vị tin cậy và
chiếu cố. Bỏn báo đa tạ.

VỀ CUỘC THI

Dịch hai bài thi Cao-ly

Đã cố-nhiên, các bạn làng
văn có dự cuộc thi dịch
2 bài thi Cao-ly dùm cô
Bích-lan, đều trông đợi kết quả
ra sao cho biết.

Chính bôn báo cũng ân cần
về việc đó.

Nay xin báo tin để các bạn dự
cuộc hay rằng: cô Bích-lan
— người cây dịch dùm — và
mấy bạn văn-bào của cô đã lựa
được hai bài mà cô lấy làm đặc
ý nhất. Luôn dịp có gởi 15 đồng
để kính tặng quán-quân. Song
cô yêu cầu bôn báo tuyên-bố
kết-quả trong số đặc-biệt « 1 hế-
giới 1939 » ra trước hết.

Vậy xin chư vị đón coi kết-
quả ở số ấy xuất bản vào khoảng
giữa tháng Février tới đây.
Bôn báo sẽ chuyển đạt khoản
tiền nhuận bút kính tặng nhà
quán-quân trong dịp ấy.

Phụ-nữ bị bệnh hư huyết, đường kinh xấu, có
huyết bạch, ốm o vàng vọt, nên mau mau uống

THUOC HOAN NGUYET NGUYET VIEN

Thuốc này từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nữ
nhờ nó mà lành bệnh mạnh khỏe, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự

Tổng phát hành : VINH-AN-HÒA DƯỢC PHÒNG 287 rue des Marins — CHOLON

Mỗi hộp 0p.50. Gởi mandat về mua khỏi chịu tiền gởi. Có sách luận
bệnh lý và dược vật biểu không cho ai hỏi. Có bán Nguyệt-Nguyệt-
Viên tại các tiệm thuốc bắc và tiệm tạp-hóa ở khắp xứ Đông-pháp.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG

(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

Những ông
Phan - Long
Tiến - Lăng
Mạnh - Tường
nên
bắt chước

CÔ HỒNG-MINH

một bực học giả

*Tàu giỏi năm bảy thứ
tiếng Âu-châu, mà chỉ
viết sách giới thiệu
nước Tàu và dân Tàu
cho thế-giới biết.*

NHỮNG SÁCH DÁNG VIỆT

BÀI này tôi riêng tặng
những người Việt-
nam giỏi về văn-chương tây.

Những người ấy, hiện thời,
tôi vừa có thể bảo là : rất hiếm,
vừa có thể cho rằng : nhiều quá !

Kể ra thì người Việt-nam, ở
hạng học thức (học sinh, không
kém thông minh một dân tộc nào
cả.

Ngày xưa, những bực hay chữ
như Mạc-đĩnh-Chi, Lê-quí-
Đôn đã khiến người Tàu kính
phục.

Bây giờ, dưới quyền bảo hộ
nước Pháp, người Việt-nam cũng
có thể bân hạnh đếm những tên
mà người Pháp trọng vọng hay
là mến yêu như : Phạm - Quỳnh,
Nguyễn-phan-Long, Nguyễn-tiến-
Lăng, Nguyễn-mạnh-Tường...

Nhưng có một điều đáng phân
nân cho các ông ấy — và cho
chúng ta, nhất là chúng ta — là
những tác-phẩm bằng Pháp-văn
của các ông ấy không có ích gì
lắm.

Tôi không thuộc phái « công
lợi » (utilitaire). Tôi cũng không
quả quyết bảo : nghệ-thuật phải
vị nhân-sinh.

Song ở trường-hợp người
Việt-nam viết văn tây, tôi có ý
kiến rằng văn-chương phải nhằm
một mục-dịch trên sự thỏa-mãn
lòng kiêu-căng ích-kỷ.

Tôi không nghĩ đến ông Phạm
Quỳnh, khi viết câu đó. Vì ông
Phạm Quỳnh có một chủ-nghĩa
đề-phụng-sự.

Tôi nghĩ đến các ông viết văn
« vì nghệ-thuật ». Thật là hột muối
bỏ biển !

Ông R. Tagore, viết tiếng Anh,
được giải Nobel — người mà ông
thượng Phạm ca-tụng ấy — cũng
không phải nhờ văn-chương mà
được nước Anh và thế-giới trọng
vọng đâu. Ta đừng lầm tưởng
rằng Tagore cổ động hòa - bình
như Wilson, như Briand, hay
Romain Rolland..

Luôn luôn trong tiếng gọi
hòa-bình của văn-hào ấy, ta nghe
có giọng than khóc quốc-gia Ấn-
độ !

Người Anh và thế - giới tôn
kính Tagore vì mối sâu văn - cổ
của ngài — mối sâu ngài cổ-quen,
— trong bốn góc trời phiêu-lãng,
ngài cất tiếng gọi lòng thương
của nhân-loại tương tàn.

Tagore không phải là một

văn - hào hay không chỉ là thế.

Ngài ca những nỗi thống-hận
chung của loài người, hát những
khổ nhục chung tất cả sinh linh.
Ngài là xương-công của Vũ - trụ
(le Chantre universel) !

Cây đàn muôn điệu ấy, mỗi
khi réo rắt giọng bi thương thì
vang dội cả bốn góc trời, ngàn
triệu trái tim đau đớn cùng một
điệu hòa theo, như bão tố..

Cho nên những sách của Ta-
gore viết bằng tiếng Ấn-độ phiên
dịch ra nhiều thứ tiếng ở Âu-
châu.

Nước Việt-nam ta đã có lắm
bực khiến ta nhớ tới Gandhi.
Song đã có ai theo bước Tagore
chưa ?

Cùng ở vào một tình-cảnh với
Ấn-độ, ta có quyền ao ước được
thế-giới quan-tâm đến — nhờ
một vài bực văn-hào.

Nếu đứng về phương diện
chánh-trị, tôi sẽ tự phụ bảo rằng
Việt nam tôi không thiếu nhân
tài.

Tinh thần anh dũng của người
Việt-nam không kém dân tộc nào
— dù có những bi quan quá độ.

Song le, làm chánh 'rì, hiện
thời ta chỉ có hai đường.

Một là hợp tác theo lối Phạm-
Quỳnh, Bùi-quang-Chiên. Hai là
theo hẳn chủ-nghĩa quốc-tế.

Giữa hai đường ấy, có một
đường đã bị bỏ hoang vu, lắm
mắn, từ lâu rồi.

Ấy là con đường đã từng
vang bước những Lương-văn-
Can, Phan-bội-châu, Huỳnh-
thúc-Kháng..

— Theo chủ-nghĩa đề-huê hợp
tác ư ?

Không có người trẻ tuổi nào
thích thể cả trừ ra các « quan »
— Trở lại con đường quốc-
gia ư ?

Quá thời rồi !
— Đưa năm tay hát bài quốc
tế ư ?

Nguy hiểm ! Vả lại : đề nghị,
đề tam, đề tứ... Quốc-tế nào
đáng theo hơn ? Và kết quả là
thế nào ?

« Mờ mờ nhân ảnh như người
đi đêm ! »

Nghe những câu cay-độc tàn-
hắn mà quốc-tế này tặng quốc-

tế kia, ồn ào, hỗn-loạn, một thanh
niên có nhiều suy-nghiệm phải
đám ra hoài-nghĩ, chán-nản..
Chân-Lý ở đâu ?

Nhưng thôi. Ở nước này, một
chính-trị-gia là một người can
đảm.

Can đảm đối với quốc dân.
Hoặc can đảm đối với chính-phủ.
Tôi không dám lạm bàn nhiều,
e mang tiếng thư-sinh vô tư-
cách mà lòng ngón chẳng ?

Mục-dịch của tôi trong bài
này là nói văn-chương chứ không
phải chánh-trị.

Tôi tiếc rằng Việt-nam có nhiều
bực thông minh viết văn tây
giỏi mà không ai dùng tài văn-
chương ấy để đem lại cho hai
tiếng Việt-nam một chút ánh
sáng nào.

Chỉ có những tên rạng rỡ
hào-quang, nhưng cái hào-quang

không soi tới phần đông dân-
chúng !

Đề làm gì những quyền tiểu-
thuyết, hay những bài thơ tây
đẽo gọt, nếu trong những tác-
phẩm đó người ta chỉ nhận thấy
công phu mài dũa của một nhà
văn như trăm ngàn nhà văn khác ?

Chắc gì (đây tôi nói riêng với
bạn trẻ) những quyền truyện và
những bài thơ của các ông có
giá-trị bằng của một văn sĩ, thi
sĩ Tây không ?

Nếu người ta có khen các
ông thì chỉ là những lời khuyến
miễn, chứ người ta có thật phục
các ông đâu.

Nếu các ông có rán sức-lắm,
trau chuốt mãi, thì may ra sau
này cũng có một vài ông được
đứng vào số văn-sĩ hạng nhì
của người ta.

Nhưng đề làm gì ?

Đề mà khoa-trương những
thơ từ giao thiệp với các ông ở
viện Hàn-Lâm Paris, hay đề
đăng lên báo những lời khen
để dãi vui lòng của người ta ?
Ồ ! Nếu chỉ có thế !..

— Về phương-diện văn chương
thuần-tuý, dầu các ông Nguyễn-
tiến-Lăng, Nguyễn-mạnh-Tường,
Phạm - văn - Kỳ, Trần-văn Tùng
v. v. có cố gắng đến đâu cũng
không làm sao được sắp vào
hạng tốt của Pháp.

Chắc các ông cũng thừa hiểu
như thế chứ ?

Vậy thì các ông tha thiết làm
văn, làm thơ, cố tạo nên những
tác-phẩm chỉ có tánh-cách văn-
chương thuần-tuý để làm gì ?

Chẳng tha các ông dùng văn
tây làm lợi khí chiến đấu như
các nhà chính-trị trẻ tuổi ở
Nam-kỳ.

Như thế, « cái mục-dịch sẽ
bình vực cái phương-tiện ».

Không thì xin các ông dùng
văn-chương để nói tới bình-dân
chúng tôi một tí, có hay hơn
không ?

Các ông có thấy người ta viết
sách nói về chúng tôi như Jean
Marquet, như E. Nolly, L. Rou-
baud hay A. Viollis đó không ?

Người ta là người Tây đấy.

Các ông có lẽ cũng chưa

quên rằng ở Thượng hội-đồng

Kinh-tế lý - tài nhóm kỳ rồi
có mấy ông nghị mang quyền
tiểu - thuyết trào - phúng của
một ông tây kia ra mà than
phiền. Các ông nhớ không ?

Cứ có độ 5, 10 quyển trào
phúng như thế thì ở ngoại quốc
người ta sẽ về chúng tôi như
kiểu ông Henri Mège cả.

Nghĩa là một giống người lạc
hậu có hình tượng quái lạ hơn
những giống ăn thịt nhau ở Úc-
châu.

Sao các ông có tài mà không
viết giùm cho một ít truyện thuộc
về quốc sử như cuốn sách nói
về Phan-thanh-Giân của ông Lê
thành Tường, hay truyện Nguyễn-
trường Tộ mà ông Đào đăng Vỹ
cho đăng ở báo Patrie annamite.

Cùng nữa, các ông hãy viết những
truyện như của Nguyễn Vỹ trong
quyển « Grandeur et Servitude
de Nguyễn văn Nguyễn ».

Tôi biết lắm mãi Văn-chương
của ông Lê-thanh-Tường, của hai
ông Vỹ có thể không được trau
chuốt bằng văn chương ông Kỳ
hay là ông Nguyễn mạnh Tường.

Nhưng tôi vẫn thích đọc sách
có nói đến tôi một chút !

Không thì văn-chương cần-tú
đến đâu cũng là thừa. Tôi đọc
được văn tây. Sao lại không thích
sách của A. Gide, G. Duramel,
Jules Romain.. hơn sách của các
ông ?

Nếu tôi viết sách tây, tôi sẽ
nói những đoạn vinh - quang
oanh-liệt của Lịch-sử Việt-nam,
tôi sẽ nói đến những bực tài
tuấn, hào kiệt của dân tộc tôi, hay
sẽ giới thiệu dân Việt-nam tôi,
nhất là hạng bình dân và hạng
trung lưu, cho nước ngoài biết.

Tôi sẽ đem tất cả những cái đặc
sắc của kho tàng Việt-nam (dù
nói nhân vật hay là công trình
mỹ thuật, hay văn chương, hay
tình cảnh ta ở thế hệ này) giới
hày ra cho người ngoài rõ.

Như thế, khi đi ngoại quốc,
tôi sẽ khỏi phải ngậm ngùi nói
đối với kẻ khác rằng tôi là người
Tàu, người Nhật, hay là người
Xiêm !

Người Annam !
Cái quái gì ?

Xin mấy bạn thơ chữ nghĩa
xa-bội, hay là đồ đệ của Marx-
Engels đừng vội bảo tôi là quốc
gia thối-mục (nationaliste pour-
ri) ! Như thế, các bạn sẽ băng-
hái quá mà quên nghĩ sâu xa..

Ít ra tôi cũng là một « Vietna-
mois » hay « Vietnamiens » gì
đó trước đã.

Rồi sau, tôi sẽ là người của
nhân loại.

Chứ khi tôi còn ấp ứng bả
người ta : tôi là một « Annamite »
hay « Annamese », rồi thấy người
ta lắc đầu, tôi khó chịu lắm !

Tôi thành thật xin các ông
giới Pháp-văn, hay Anh-văn, viết
cho chúng tôi 5, 3 quyển sách
có tính-cách quảng cáo chúng
tôi một chút.

— Vâng ! quảng-cáo ! Chúng
tôi cần có lắm !

Chờ các ông trau dồi văn, gọt
đéo thơ, để làm giàu cho thư-
khố của Paris hay Londres thì
thật vô ích.

Ông Nàhè-Tường ngoài Bắc
chắc đã hiểu rõ cái ấy lắm rồi :

— Chúng tôi hy-vọng ở các
ông lắm. Nhưng người ta có
mong chờ các ông chút nào đâu !

NGUYỄN-TẤN-PHƯƠNG

CLINIQUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ
93 RUE PELLERIN — TÉLÉPHONE : 20.912

Trị các chứng bệnh đàn ông và đàn bà.
Trị bệnh bằng điện khí (Diathermie) và rọi kiến RAYON X.
Có nhiều phòng rộng rãi để các bệnh ở xa về nghỉ.

GIỜ TIẾP KHÁCH

Sáng từ 7 giờ tới 11 giờ
Chiều 3 giờ 5 giờ

◆ **Hãng làm gạch bông của người Annam** ◆

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment)
và granito thiết tốt lại giá rất rẻ.
Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo
(marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội
tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng
ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hai-
phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi
thơ thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« **CARREAUX IMPERIAL** »
BẢO TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỘT
68, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone : 21.038

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu
« **SPECIALISTE** » hơn là mặc trăm ngàn
Chemise hiệu khác.

CAO-TRÍ-LY
ancien coupeur
chez Mon Chemisier
Directeur de la maison
« **LE SPECIALISTE** »
N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

NÊN CHƯ Ý

ISU THẬT NÓI NGAY

S.A.M.-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỜ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ
ngân lưng, đi-tĩnh, mộng-tĩnh, hạ-ti-tĩnh, ăn ngủ thất thường
bởi sự chơi bời quá độ.

Mời qui ngài nên uống ngay thuốc S.A.M.-NHUNG-TINH.
BỔ-TINH hiệu hai tháng nhỏ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC,
đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe
bồi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu,
để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội,
Mùi nó thơm ngon.

Ái mắc phải bệnh ho, đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết,
khuyên dùng ngay thuốc HÓA-ĐÀM CHỈ-KHÁI-TÂN hiệu
hai tháng nhỏ gói thuốc bình hà gọc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các
tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonhoure Cholon.

FORTONIC

RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC-
SĨ VÉCET
- PARIS -

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể
con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống
không tiêu. Đơn ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không
đều nước da vàng mợt, con mắt có quầng đen, con mũi ốm o da
thịt không dặng nở nang, tri hóa lữ-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-ngiêng và công nhận
rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau
máu rết, ban và bệnh lao. Hay như là đàn bà có thai và sau khi
sinh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao
Docteur en Pharmacie
122 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

Bán má/ xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tân, dùng theo nhà máy xay. Những đồ
phụ thuốc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có
quat hút mát gạo, xa gió, bán đảo, bù dài v.v.v. Đại-lý
nhiều hiệu máy chạy dầu cặn, máy chum trâu và đã ráp
nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ÉTABLISSEMENTS **TRẦN-VĂN-HANH**
21, Bd GALLIENI
(TEL. N° 21.058) SAIGON

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đỡ, xanh xao, yếu đuối, ban rết, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ. Rượu đỏ huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRƯỞ TẠI:
Pharmacie Vương-hữu-Lê
144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)
Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

Hoa-Nhưt chiến tranh

Thứ nghe những lý-thuyết của

UÔNG-TINH-VỆ KHUYỀN TƯ-ÔNG-GIỚI-THẠCH NÊN GIANG-HÒA VỚI NHỰT

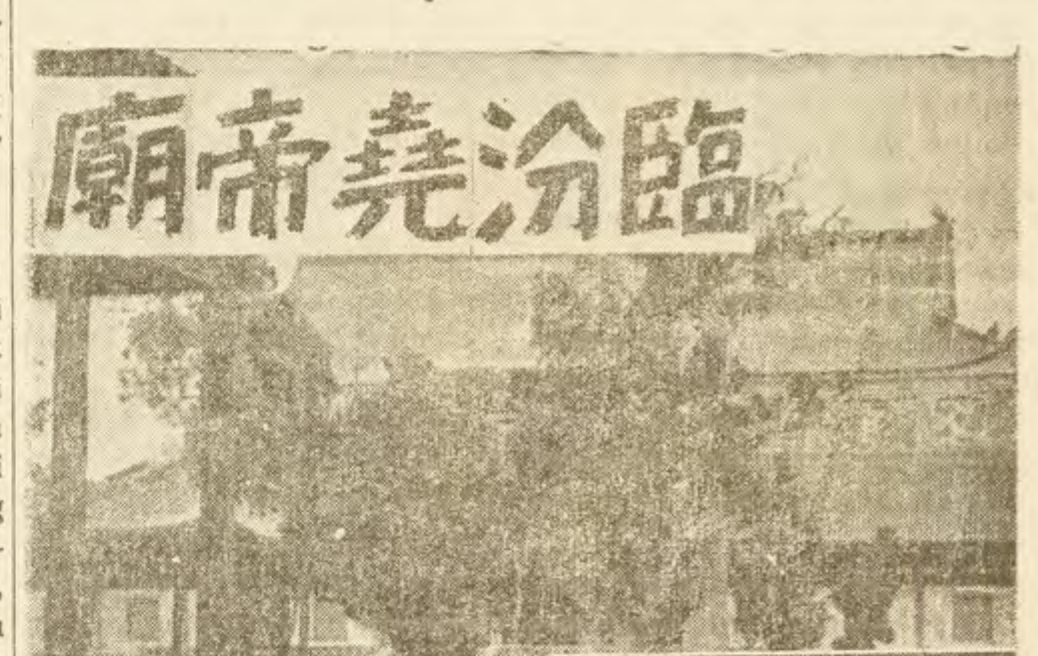
D ỚC-giã đư biết câu chuyện Uông-tinh-Vệ bỏ Trưng-khánh bay đi Hương - cặng và chủ trương hòa bình. bị Quốc-dân - đảng bắt tức, và hạ lệnh thông-tập (gặp đầu bắt đó). Các báo Tàu nổi rùm lên gọi Uông nào là Hòn gian, nào là Uông-ngịch.

Chắc ai cũng muốn biết rõ chủ-ly và lý-thuyết hòa bình của Uông ra thế nào?

Và, thì ta nên xem toàn văn bức thông-diễn của Uông như sau đây ngày hôm 26 Decembre 1938, từ Hương - cặng gởi về Trưng-khánh cho Tướng giới-Thạch và ban Trung-ương chấp hành của Quốc-dân-dăng.

đất đai và cũng không yên cầu phải bồi-tường chi phí; chẳng những nước Nhựt tôn-trọng chủ-quyền của nước Tàu, mà nước Nhựt lại còn sẵn lòng phòng theo lệ trước về thời «Mình-trí Du-tân», lấy sự «cho kiều dân Nhựt được tự do cư trú doanh nghiệp trong nội - địa nước Tàu» làm điều kiện để đòi hỏi đổi với sự «trả lại các cô - giới và bãi bỏ trị-ngoại pháp-quyền ở nước Tàu» để nước Tàu được hoàn toàn độc-lập». Thiế-tượng : Chánh-phủ Nhựt đã trịnh-trọng thành-minh như thế, nếu nước Tàu dùng phương pháp hòa-bình thì, chẳng những có thể bảo - toàn các tỉnh miền Hoa - bắc, mà lại còn có thể thôn-phục các nơi; bị

CHIẾN-SỰ Ở SƠN-TÂY

Đền thờ vua Nghiêu ở Lâm-phân năm rồi đã bị súng đạn hai bên Hoa-Nhựt làm cho hư hao bộn bàng. Bây giờ hai bên lại đem nhau tới chỗ di tích lịch-sử đó mà đánh nhau nữa.

T RONG khoảng mười mấy ngày nay, Hoa-quân ở Sơn-tây đột-nhiên khởi thế đồ g, khiến cho Nhựt-quân trấn thủ ở Tân-tây (phía tây tỉnh Tấn, tức là Sơn-tây) bị đánh bất ngờ, phải rút lui đến 30 cây số. Hoa-quân khôi-phục được mấy thành trấn quan-hệ.

Cứ theo tin Tàu thì chiến-sự miền này bây giờ đã bức tới Lâm-phân Hà-tân và Hoa-quân vẫn có thắng thế.

Lâm-phân là đất căn-cơ lịch-trinh-trọng thành - minh rằng : «Đội với nước Tàu, nước Nhựt không yếu cầu phải cắt nhượng

NHỰT VẦN CHƯA DỰ DỒ ĐƯỢC Ngô-boi-Phu

D ỚC-giã đã biết tin Nhựt-bôn trà tính hiệp nhứt bốn chánh-phủ Bắc-tĩnh, Nam-kinh, Quảng-châu, Hôn-khẩu, và lựa một người Tàn danh cao đức lỵn như Ngô - bội - Phu lên làm đại-tổng-thống.

Nhưng Ngô khẳng khăng không chịu,

Rất dỗi Ngô đã chiếc quan tài giữa sân, để khi nào bị Nhựt ép bức thì đành tự tử cho rồi.

Bấy lâu Nhựt dùng hết cách để mua chuộc mấy người tả hữu thân tín của Ngô, như Trương-phương-Nham, Trương-giải-Cầu, và cả Ngô phu-nhơn nữa, ôn ý thuyết Ngô ra hiệp tác với Nhựt cũng không được.

Có tin nói Thổ-phi-nguyên đã lên Bắc-bình để dụ-thuyết Ngô. Có lẽ Thổ sẽ thành công chăng? Vì ai cũng biết tiếng viên đại-tướng Nhựt này có tài bi-mệ vận-dộng như quan ba Lawrence của Anh, cho nên người ta đã gọi là Lawrence jaune.

Chính Thổ đã chủ mưu xâm đoạt Đông-bắc và đem được Phụng-nghi ở Thiên-tân về Mãn làm vua, để coi Thổ sẽ đem Ngô-bội-Phu lên làm đại - tổng - thống Tàn-trang-quốc được chăng?

M ỮA bom...
MẤY lúc nay không-quân Nhựt bắn phá từ trung-phụng thành thị trọng yếu của Tàu như Quế-lâm, Tràng-sa, Hàng-duơng, Tràng-Khánh.

Nhứt là Hàng-duơng bị hư-hao rất lớn. Có 15 chiếc phi-cơ Tàu đang đậu ở phi trường bị bom Nhựt bắn cháy gần hết, mà không thấy một phi-công Tàu bay lên giao chiến.

Tàu mới mua về mấy trăm chiếc máy bay và mộ được 300 phi-công Âu-Mỹ trợ chiến, vậy thì còn đợi gì nữa mà không thả mấy chục con chim máy vượt biển sang Nhựt mà xối ít trận mưa bom xuống Đông-kinh, Đại-bắc, để phục thù chó.

H ai cha con cùng chết
T RƯƠNG-IBU, người tỉnh Quảng-tây, một nhà chuyên môn ca-khúc đại tài của Trung-quốc, đã đặt ra những bài ca kháng nhựt rất thống thiết và truyền ra hải-ngoại.

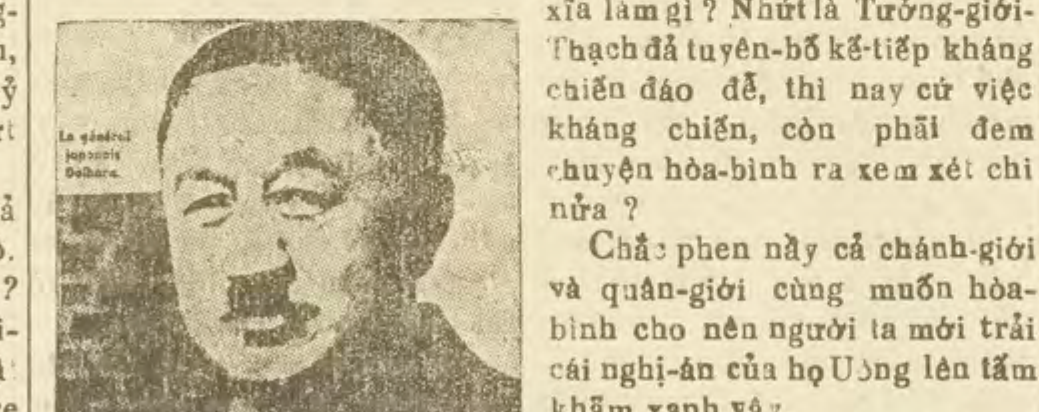
Bọn tại-lữ Huê-khien xách đơn đi hát dạo ở Saigon Cholon, hay hát những bài ca cứu quốc mà ta thường nghe, phần nhiều là khác át của Trương Thư.

Phi-cơ Nhựt liên động bom xuống Quế-lâm hôm 21 Decembre rồi, trạng nhà Trương-Thư, làm chủ đồng nghiệp Hanoi hết thấy.

Không tin, các ngài thử đọc bài ấy lại một lần nữa đi, coi có phải giả ngộ không?

HAI BÊN SẮP MỜ HỘI NGHỊ HÒA-BÌNH CHĂNG?

C HÚNG tôi đã nói : chính đại-nguyên-soái Tưởng giới-Thạch và chánh-phủ Trưng-khánh lúc này muốn giải hòa với Nhựt, nhưng bề ngoài vẫn phải cao-bô kháng chiến tới cùng. Làm vậy, một là để giữ thể-diện Trung-quốc, hai là để Nhựt-bôn thấy vậy sẽ phải giảm bớt những điều-kiện gắt gao đi ít nhiều. Và lại, cứ nói cho ngay, chính Nhựt-bôn cũng muốn giải hòa nữa.

THÔ PHI-NGUYÊN
Người đang hoạt-dộng hòa-bình lúc này

Cứ xem cái không khí này thế. Vậy thì nay mai ở Hương-Hôm 15 Janvier rồi, các lãnh-tu quân sự chánh-trị các nơi Nhựt hòa-bình hội nghị mở ra ều về Trưng-khánh để nhóm toan-thê đại-hội Quốc-dân-dăng. Trong phái nhóm này có hai bên quyết định giải hòa đem cả cái đề-nghị hòa-bình của Uông-tinh-Vệ ra bàn xét. Thế là các yếu-nhơn đáng-tới Trưng-khánh theo như khế-quốc Tàu bây giờ, nếu không phải là hết thấy, thì cũng phần

Một vài tin tức

V IỆT - BẢO ở Hanoi đã đăng một bài phỏng-vấn Uông-tinh-Vệ, các báo ở đây đều có trích-lục. Báo tây «La Presse» dịch và để cái tựa lớn quá : «Uông-tinh-Vệ đã tuyên bố nhiều điều-quan-hệ với một bạn đồng-nghiệp Bắc-hà».

Bài ấy, chúng tôi tưởng ai đọc hết rồi cũng thấy rõ tác-giả phải là cuộc phỏng-vấn có thiệt, và lại Uông có tuyên-bố quan-hệ gì đâu.

Những chuyện đã thuật trong đó ai cũng đã thấy đủ hết trong các địa-tin Trung-ương, Đông-minh, Hải-thông, Havas v. v... Các ngài mặc mớp ông bạn đồng nghiệp Hanoi hết thấy.

Không tin, các ngài thử đọc bài ấy lại một lần nữa đi, coi có phải giả ngộ không?

ADHESINE
Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, và nhận dùng hàng thượng-phẩm.
Giá mỗi hộp trọng 0p.60
F. VAN-VOVAN
146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON - Tel. : 21.475

◆ **PHU-LƯU** ◆
PHẠM-VĂN-VIỆN (Propriétaire)
Hàng chế tạo quốc kiều hiệu Phú-Lưu; đại-lý giầy tân thời Hanoi và bốp đăm của các vị hoa-khôi - Ban đi các thứ hàng tạp hóa - Bắc-kỳ - Valises - Cartables - Tẩu Láo Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tĩnh

BẢN SĨ BẢN LỄ

Thưa qui ngài,
Vi lòng qui ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bản tiệm đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bản tiệm rất cảm ơn, nay bản tiệm xin bà cáo để qui thân chủ dặng rõ là bản tiệm đã khai trương thêm một chi ngành ở tại Cần-thơ. Vậy qui ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-ly của bản tiệm ở tại Cần-thơ hay là viết thư thẳng cho hãng chánh, chúng tôi ở Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.
26, rue Marché - CANTHO - 106-111, rue Lagrandière - SAIGON

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong-tĩnh chỉ có nhà thuốc chuyên-môn Lậu-giang :

Phong tĩnh được cục

n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lậu mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 ve thuốc số 40 giá mỗi ve 0p.60 là hết tuyệt nọc.
Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mãi mà sự ngổ dạy vẫn còn thì mủ thì dặng thuốc số 42 giá mỗi ve 0p.60, cũng chỉ 5 ve cam đoan tuyệt nọc.
Bệnh phong-tĩnh trị chưa tuyệt cần trong máu còn dư độc (toxine) cho nên sanh ra : nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỏi gần cổ v.v., chỉ uống 2 hộp TÂY HUỆT TUYỆT TRUNG (Toai dépuratif) giá mỗi hộp 1p.50 thì máu sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều tiêu hết.
Nhận chữa bảo kiết có giấy giao kèo các thứ bệnh phong-tĩnh đau nặng và lâu đến mấy cũng mau hết tuyệt nọc.
Ở xa biên thư kể bệnh sẽ gởi thuốc lãnh hóa giao ngân, rất kín đáo.
Đại-lý : Bazar Vạn-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trần-nguyên Cát, 81 đường Charner (Saigon), Béch-Loan, 300 rue des Marins (Cholon), Bazar Vũ-Lai (ngang chợ Tân-dinh).
Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư (kèm có trả lời) về thương lượng nơi:

Tổng đại-lý : **Dépôt KIM TIỀN**
n° 191 rue Frères-Louis. - SAIGON

Qui ngài muốn mua đàn **GOITARE và MAN-DOLINE** thiết kếu tốt và đẹp, xin mời lại tiệm :

↓

HARMONIA
23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Giá thiệt rẻ, bán chiêu hàng

Đã được các thầy đàn đều công nhận, là tuyệt hảo do những tay rành nghề, đã lâu năm nghiên cứu để chế tạo ra.

- Có thầy đờn dạy tại tiệm -

Vợ chồng Tưởng-giới-Thạch đang ở với nhau như bát nước dầy, bỗng dưng có tin Nhật nói Tổng Mỹ-linh mới xung đột bất hòa với Tưởng, cũng bỏ Trùng-khánh đi Hương-cảng và hăm sẽ ly-hôn nhau.

Chúng tôi không tin đó là sự có thật. Nhưng lạ thay! chỉ thấy Trùng - khánh cải chánh vài hàng, còn chính Tưởng và Tống là hai người quan hệ lại không rí hơi gì hết.

Hay là « ở trong bần có làm sao chẳng là ! »

Không có lửa sao có khói? Có lẽ cũng vì chuyện bần tình hòa-bình mà vợ chồng đại-nguyên-soái sanh ra bất hòa chẳng?

Biết đâu ông Tưởng không muốn cưới vợ bé mà bà Tống phát ghen?

NHỮNG tin Hoa-quân thăng lợi ở Quảng-đông gần đây, phần nhiều chỉ là tin tuyên-truyền bày đặt cho an-định nhơn-tâm, để thúc giục họ quyên tiền cho đề đó thôi.

Rất dối tin àu nói Nhật-binh lúc này đã hết tiền và kiệt sức rồi, sửa soạn về lữ đến nơi.

Con vịt!

Chúng tôi đã nói trong lúc hai nước đối-địch, luôn luôn thì nhau bày tin đặt chuyện, người bàng - quan và lưu ý đến chiến-cuộc nên suy nghĩ phán-đoán mỗi tin, không thể hết thấy tin theo đồn-tin Trung-ương cũng như không thể hết thấy tin theo đồn-tin Đồng-minh được đâu.

BÀNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày để một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thời ra, bụng phình hơi, ngái có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã ở nhà, ý tưởng về gì cũng đen mờ!

Cũng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chuá tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU

CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như thuốc. Chứt cây cỏ, ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên đòi thuốc viên nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các báo chế. \$ 1,25.

ĐAU ĐƯỜNG TIỂU TIỆN

Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường tiểu tiện, hư phong lậu chủ, vẩn vẩn... Cách chữa này khỏi hẳn bệnh kén

BLENYL thuốc nghiệm tốt, dễ uống và làm khỏi phải dùng thuốc rửa, thuốc tiêm.

Có thuốc riêng cho đàn bà ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale 119-123, đường Catimut, ở SAIGON và các hiệu bảo chế tốt

Laboratoire BLENYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

Coi tiếp ở đây

UÔNG-TINH-VIỆ KHUYÊN TƯỞNG-GIỚI-THẠCH NÊN GIANG-HÒA VỚI NHẬT

Nhưng nước Tàu bấy lâu vẫn lo ngại rằng hoặc-giả vì có đó nước Nhật sẽ can thiệp vào quân sự cùng nội chính của nước Tàu chăng?

Nay Chánh-phủ Nhật đã thanh minh: « Nền phông theo cái tinh thần hiệp ước phòng cộng của ba nước Nhật, Đức, Ý mà đình-kết một bản hiệp ước phòng cộng giữa nước Nhật với nước Tàu ». Vậy thì nước Tàu không còn phải lo ngại gì như trên đây nữa. Mục-dịch việc phòng cộng là cốt phòng ngừa những cuộc âm mưu của đảng cộng-sản định làm rối loạn quốc-tế, chứ chẳng có ảnh hưởng gì đến cuộc bang giao giữa nước Tàu với nước Nga. Các đảng viên cộng-sản Tàu đã thanh minh rằng « Tinh nguyên phấn đấu đề mưu cho chủ nghĩa Tam-dân được thực hiện »; vậy thì các đảng viên ấy nên bãi bỏ ngay các cơ-quan tổ chức cùng tuyên truyền của đảng cộng-sản Tàu đi, và nên thủ tiêu cả chánh phủ cộng-sản cùng các quân đội cộng-sản đặc biệt tổ chức tại miền biên giới nước Tàu nữa, mà nên hoàn-toàn tuân theo luật pháp chế độ của Trung-hoa-Dân-quốc.

Chủ-nghĩa Tam dân là cái nguyên-tắc tối cao cho sự lập quốc của Trung-hoa Dân-quốc; phạm những cơ-quan tổ-chức và tuyên truyền nào phản trái cái nguyên-tắc ấy, quốc-dân Tàu tất phải thẳng tay chế tài để làm trọn cái nhiệm-vụ bảo vệ Trung-hoa Dân-quốc.

3) Kinh-tế đề huề. Đó cũng là một điều cốt-yếu mà chánh-phủ nước Nhật đã từng nhiều lần khời nghị trong vài năm nay; nhưng, bấy lâu, vì sự rắc rối về chánh-trị vẫn còn chưa giải quyết xong, cho nên vấn-đề kinh-tế đề huề chưa thể bàn đến được. Nay chánh-phủ Nhật trình trình thanh minh rằng: « Nước Nhật tôn trọng chủ quyền cùng sự độc lập hoàn chỉnh của nền hành chánh nước Tàu; nước Nhật không muốn bá-chiếm đoạt tại khắp các nơi đang có

quyền lợi kinh-tế ở nước Tàu; quân Nhật đóng ở nước Tàu và phải thực hành một cách nhanh chóng. Trong thời kỳ thi-hành hiệp ước phòng-Cộng, sẽ để cho nước Nhật phải bình thường trú ở những địa điểm chỉ định riêng ở nước Tàu, nhưng nhiều nhất là lấy địa điểm gần kề xứ Nội Mông-cổ làm hạn; điều đó có quan-hệ đến chủ quyền cùng sự độc lập hoàn-chỉnh của nền hành chánh nước Tàu. Tất phải như thế, thì nước Tàu mới có thể gắng sức vào việc bồi hồ quốc-lực sau thời kỳ chiến tranh và gắng sức vào kiến thiết quốc gia theo trình độ hiện tại. Nước Tàu với nước Nhật ở gần nhau; theo lẽ tự nhiên và lẽ tất yếu, hai nước này phải là đôi bạn tốt, phải là hai nước láng giềng thân thiện với nhau. Trải bao năm nay, nước Tàu với nước Nhật vẫn cứ kinh địch với nhau, điều đó cần phải tìm kỹ cho ra duyên cớ, và đôi bên cùng cần phải hiểu rõ cái trách-nhiệm của mình.

Từ nay về sau, nước Tàu nên lấy « thiện lân hảo hữu » làm cái phương châm giáo dục, đã cố-nhiên rồi; còn nước Nhật lại càng nên làm thế nào cho quốc-dân Nhật bỏ phứt cái tư-tưởng « xâm lăng khinh miệt nước Tàu » là một tư tưởng truyền thống của người Nhật, mà định hẳn cái phương-châm « thân thiện với nước Tàu » làm một phương-châm giáo dục, làm như thế để xây dựng cái nền tảng cuộc hòa-bình lâu bền giữa nước Tàu và nước Nhật. Đó là công cuộc mà nước Tàu cần phải gắng sức tiến hành để mưu cầu hạnh phúc cho cội Đông-Á. Đồng thời, đối với sự an ninh và trật tự ở miền Thái-binh-dương, nước Tàu cũng nên cùng với các nước tương quan cùng gắng sức duy-trì và tăng tiến mối hữu nghị cùng sự lợi ích chung.

UÔNG-TRIỆU-MINH

(theo VIỆT-BÁO)

SAIGON-CYCLES

151, BD DE LA SOMME - SAIGON

Bồn hiệu từ nay được trọn quyền thay mặt tổng phát hành mấy hiệu xe như: B. C. Sport, Cortéa, Junior, Abeille, B. C. C. Luxe, Colomba.

Sường láng tubes 808 Reynolds và Rubis giá thật rẻ. Đủ các thứ xe đầm nhỏ lớn; xe trẻ em trai và gái sơn màu thật đẹp giá rẻ hơn các nơi. Bồn hiệu cũng có trữ bán đủ thứ tubes, raccords, etc... Đồ phụ tùng bằng Duralumin.

Bồn hiệu được quyền bán xe giá bằng hàng chánh. Xin viết thư thương lượng và nhờ đính có trả lời.

Xin thương lượng với M. Nguyễn-văn-Viem, - 151 Bd. de la Somme

Xe máy hiệu Bécé Sport là chứa-từ các hiệu xe máy đến đã thắng được 12 giải Cop-Saigon liên-tiếp

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM để chữa

Thuốc SIGMARGYL tác có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tí vị, thuốc này là một thứ thuốc trặc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu:

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại

LABORATOIRE CHIMIOTHERAPIQUE số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bảo-chế tây ở thuộc-địa.

Quý ngài đa thầychac chan

Sâm-Nhung Bồ-Thận-Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve Op. 60 trị đau lưng, mỏi mệt, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khải lộ

Công hiệu linh nghiệm thế nào?

Thì thứ thuốc

hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho-lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu ở các chỗ.

Nhà thuốc PHỤC-ĐẮNG

130, rue de Paris - Cholon

Téléphone N° 30.383

LAU Shanghai

Chuyên trị: các thứ lậu, phong tinh, huê liễu, sang độc, lậu mủ máu, lậu mau, gắp được thuốc này, thì dám cam đoan trị tận gốc, tuyệt nọc, quả quyết chóng khỏi. Thuốc chế luyện ở tận Thượng-hải gởi qua, nhiều người dùng công nhận thuốc rất hay, không công phạt, không hại đường sanh dục.

Bán C. Rembt 2 hộp trở lên:

Giá mỗi hộp: 1\$20

Tổng phát hành:

Maison MINH-HOÀNG

134 Rue Paul Blanchy P olongée

SAIGON - PHUNHUAN

N.B. - Saigon bán tại Xuân Nga Bđ de la Somme, Nguyễn-thị-Kính góc chợ. Tân-định: Vũ Lai Hồng Anh. Dakao: An Thắng. Giadih: Trương-v-Thái. Gòváp: Vĩnh-Thành. Sóc-trăng: Trương-Xuân. Longxuyên: Nhà thuốc Hội. Cholon: Đỗ-phương-Quế. Cần dùng đại-lý các nơi.

Phong Ngứa Shanghai là hay nhất, dùng thấy công hiệu liền.

Khi các ngài đã đi khắp các tiệm may rồi đến phải công nhận

Le Parfait Coupeur

79, BOULEVARD CHARNER - SAIGON

là hoàn toàn, vì có đủ các thứ h ng mới lạ để lựa chọn. Chũ-nhơn tự thân hành tiếp khách, trông coi về việc cắt may. Có nhiều thợ chuyên môn lâu năm rất đúng đắn, kỹ lưỡng, giá cả phải chăng. Quý ngài sẽ rất vừa lòng.

BÁO THÙ CHA NUÔI, LÊ-VĂN-KHÔI

khởi binh chống cự

VUA NGUYỄN

Từ việc vua Gia-long
thác-cô đến lúc Lê-
văn-Khôi khởi binh
hãm thành Gia-định

CHÍNH lúc ấy là lúc triều-đình Việt-nam ta ngược-đãi người Pháp lắm. Các quan tàu Pháp đến Saigon lấy làm vừa lòng cách tiếp đãi của Lê tá-quân thế nào thì các đồng nghiệp họ đến của Hàn hay vô Thuận-an ngược lên sông Hương phải lấy làm tức bực với cử chỉ của các quan Nam-triều cũng thế ấy. Còn nói gì những người có đạo Thiên-chúa, ai ai cũng lấy làm kinh-khủng bởi những chỉ dụ bất đạo và những hình phạt ghê gớm mà mấy người tử đạo đã phải chịu. Thậm chí họ gọi vua Minh-Mạng là « hoàng-đế Néron của Việt-nam ».

Vào khoảng cuối năm 1831, quan Kinh-lược Lê-văn-Duyệt nhuộm bệnh mãi cho đến ngày mồng một tháng tám năm thân (1832) thì ngài qua đời. Khắp dân Nam-kỳ, ai ai cũng thương tiếc, vì nhờ sự cai trị thông-minh chánh-trực của ngài mà trong xứ được thanh vượng thái bình. Sách Gia-định-thống-chí nói rằng đồ vật sâu xuất dư dùng cho đến đời, như dầu-phộng, phải đem đi đốt.

Khi hay tin Lê tá-quân từ trần, vua Minh-Mạng dẹp bỏ chức kinh-lược Nam-kỳ cũng như ngài đã dẹp bỏ chức kinh-lược Bắc-kỳ lúc từ được ông Tiền-quân Thiêng vậy. Tánh ý của vua hay ghen ghét lắm nên không thể dung cho những vị quan nào có quyền hành to tát địch thế với vua như thế. Vua mới phân xứ Nam-kỳ ra làm sáu tỉnh, trong mỗi tỉnh có một vị tổng-đốc hay tuần-phủ, một vị bố-chánh và một vị án-sát.

Tỉnh Saigon thì về quyền cai trị của tổng-đốc Nguyễn-văn-Quế, bố-chánh Bạch-xuân-Nguyên và án-sát Nguyễn-chương-Đắc. Đồng thời, vua ra lệnh cấm đạo và truyền đốt phá những nhà giảng đạo (tức nhà thờ).

Cụ Lê tá-quân chết rồi, an táng tại làng Bình-hòa-Xã (Gia-định) nhưng có kẻ lại nói ở Ông Hồ (Rạch Gầm, Mỹ-tho) là chỗ nhậu rún của cụ hay là ở Giồng-ông-Tổ, ở trên Nhà-bà một đồi: đó chỉ là lời bịa đặt không thiệt.

Đám táng của cụ làm trọng-thể hết sức, khiến cho vua Minh-Mạng nghe nói lại càng thêm tức giận, giao cho tổng-đốc Sai gon (tức Gia-định) tra xét những vụ hà lạm ngang tàng của cụ Lê tá-quân đã làm lúc còn sanh tiền để kiếm cớ làm tội.

Trước hết, bố-chánh Bạch-xuân-Nguyên bắt ngay người con nuôi của cụ là Lê-Khôi mà cầm ngục.

Khôi là người gốc dân Mường ở Bắc-kỳ. Lúc nhỏ theo giặc Tây-sơn, khi cụ Lê tá-quân cầm binh ra dẹp đất Bắc thì Khôi làm đầu một toán quân của Tây-sơn. Cụ đi đánh giặc này có xáp trận với Khôi nhiều lần, Khôi rất phục cái tài thao-lược và chí khí của cụ Lê nên xếp giáp quy hàng. Cụ thương Khôi, cho ở bên cạnh mình thường ngày.

Một trận đánh ở giữa quân Pháp và liên-quân Hoa-Việt ở Bắc-hà

Lúc ra trận mạc, Khôi tỏ mình can đảm thông minh lắm nên cụ càng yêu chuộng, phong đến chức phó-vệ (cũng như chức quan tư quan năm của người Pháp vậy.)

Lúc đắc-chỉ lãnh chức Kinh-lược Nam-kỳ, cụ Lê đem Khôi theo, bụng tính rằng có thể dùng và mà binh phục một số đông dân Nam-kỳ. Sự tính của cụ rất là đúng vậy.

Thuở xưa, thường thường những người bị phát phối vì lẽ chánh-trị hay lẽ gì khác nữa, hễ là người ở Bắc thì cho vào Nam còn người ở Nam cho ra Bắc. Lại tùy theo tội nặng nhẹ, kẻ thì sung vào quân lính, kẻ thì được phép ở trà trộn với dân gian. Mỗi năm bọn tù phát phối ở Bắc vào đông lắm, tục gọi là bọn « hồi hương », nhưng chúng bị nhà chức-trách dòm ngó lắm, bởi vì chúng ngoan ngoãn khó trị.

Cụ Lê tá-quân phải Khôi chức vụ binh phục bọn chúng. Bởi vậy nên bọn này được coi như là tay chơn bộ hạ của Khôi, đến khi Khôi dậy giặc thì họ hùa theo đông lắm.

Bắt Khôi giam ngục rồi, các quan tỉnh không thiết gì đến sự điều tra công việc của cụ Lê tá-quân. Bởi vì người ta có làm việc công binh chánh-trực đâu, người ta chỉ muốn dẹp yên đồ đảng của cụ Lê tá-quân kia mà ! Vụ ấy đương lòng đồng

thì bỗng tới ngày 18 tháng 5 năm 1833, là ngày kỵ cơm cha của Khôi. Khôi xin phép cho ra khỏi ngục để về lay cúng cha. Quan cho phép, nhưng phải một tập lính theo canh giữ.

Vị án sát Nguyễn chương Đắc vốn là người Bắc, quán làng gần chỗ ở của Lê Khôi, vả lại tập lính theo giữ Khôi toàn là bọn « hồi hương » vừa nói trên, cũng là người Bắc. Vụ ấy có sắp đặt trước hay không thì không rõ, chỉ biết khi Khôi về tới thì liền được tự do hoạt động. Khôi

mới sai gia-đình mời mấy người bạn thiết là: Huỳnh, Kha, Trầm và độ hai chục bọn đồ đảng trung thành của quan Kinh-lược thuở xưa ! Bấy giờ ra ăn uống, khi nhắc đến việc bắt bỏ Khôi và việc ngược đãi vong hồn cụ Lê-Duyệt thì cả thấy rất bất bình nhà vua rồi thề nhau dậy giặc mới nghe.

DANH rằng Saigon lúc ấy có mấy thành quân lính ở lại. Tuy vậy, lúc binh trào đến Huế đem vào, nhưng lính ấy để dẹp xong thì ông ta cũng không lưu hậu đó, còn những lính cắt đi tuần thành, gác kho, gác ngục và hầu nơi dinh-thự của các quan thì toàn là người hồi hương hay là người Nam-kỳ vào đầu quân, nghĩa là những người một phe với cụ Lê Duyệt và Lê Khôi. Dân tỉnh cũng sẵn lòng tán trợ cái phong trào « phản nghịch » của Khôi đã khởi xướng. Ngay trong hàng quan lại cũng có nhiều người theo phe Khôi nữa.

Trước hết, bọn Khôi xông vào dinh các quan lớn, giết chết tổng-đốc Nguyễn văn Quế, bố-chánh Bạch-xuân-Nguyên luôn cả gia quyến và tước của hai người ấy nữa. Còn quan án sát Nguyễn chương Đắc thì nhờ có người báo tin trước nên đã dắt thân nhơn đi đào tị rồi.

Tất cả lính Bắc-kỳ và một số rất đông người Nam-kỳ hưởng ứng với Khôi để báo thù cho cụ Lê Duyệt. Còn toàn quân ở Huế đem vào, ta có thể tưởng rằng họ án binh rất động nếu không theo hiệp đảng với Khôi, vì không thấy sử nói chỉ đến chúng cả. Sáng bữa 20, đề đốc thủy sư Lê văn Bôn cầm một toán lính đánh bọn Khôi, bị bọn này chống cự rất quá phải thối lui. Bôn mau cỡi thuyền trực chỉ Kinh đô báo tin Lê Khôi dậy giặc cho vua biết.

Đánh giết các quan lớn xong rồi, Lê Khôi tóm thâu hết các quyền chánh trong xứ, mở ngục thả những đồ đảng của Lê tá-quân bị cầm tù trước kia, mở kho phát quần áo lính cho bọn ấy, và cho đòi các quan văn võ đến hầu. Hầu hết các quan viên đều trốn mất rồi, trong bọn đến hầu có một người tên Thái công Triều, chánh vệ toán binh thứ hai Tả hầu, người tỉnh Thừa Thiên, từ kinh đô mới bỏ vào sung chức không bao lâu.

Thái công Triều không phải có lòng theo Khôi, nhưng thấy thanh thế của Khôi mạnh lắm

phải tạm đầu để chờ dịp đánh lại. Tuy vậy, lúc binh trào đến dẹp xong thì ông ta cũng không khỏi rúng đầu vì tội theo giặc ! Ngày 22, Khôi tự xưng hiệu là Bình Nam Đại Nguyên soái và lo tổ chức công việc trong xứ, phong cho Thái công Triều làm trung-quân, bọn « hồi hương » Trần, Huỳnh, Sáu, Kha thì được chức tiền-quân, lại bộ, thái khang và tả-quân, Nguyễn văn Lộc quan bảo hộ Cao Miên trấn tại Châu đốc được chức hậu-quân, và tên thương gia khách trú Mạch tấn Giai được chức thủy-quân.

Bỏ quan phong chức xong rồi, Khôi mới hội hết văn võ quan liêu cho đến các vị thủ lãnh thôn xã cũng được với vô thành hội-ngập ; Khôi lấy lời ôn tồn mà khuyến dụ mọi người.

(Còn tiếp)

PHAN-VĂN-THIỆT

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sáp hiệu ÍCH-NGUON-ĐƯỜNG, danh tiếng hơn 60 năm ; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, đầu ho lâu năm, hoặc đàn bà ho sảng hậu, trị lệ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, đảm cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota : Con nít, Phong, ban, đẹn, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khóc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÁU-PHÁCH-TÂN, hiệu ÍCH-NGUON-ĐƯỜNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành : 95 Phunhuân-Saigon.

SAVON SO 1

HIỆU HUÊ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon mới và có bán khắp nơi : hỏi các tiệm tạp-hóa. Mua savon hỏi nài cho đựng

Cần dùng nhiều đại-lý : Mỗi tỉnh và mỗi quận Savonnerie HUE-NAM (gần cầu Palikao) — 34, Quai de la Distillerie — CHOLON

Mách giùm làm nghĩa
cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bệnh mình vẫn trở trở thì mau gởi thơ đến cầu phương thuốc gia truyền của ông TRINH-HẢI-LONG (nội tử của ông đốc-học TRINH-VĂN-HÀO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50 thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat để cho M. TRINH-VĂN-HÀO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-định) — SAIGON

Giúp người
làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bệnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, đỏ khác khác, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thơ kèm mandat cho M. TRINH-VĂN-TU Ancien Institutteur à Hiệp đức MYTHO sẽ có thuốc nống lành bệnh. Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG
72% dầu — 186 Quai de Belgique — Saigon

TAN-ĐA THI-SI GAN

— « Này, Tân-đa còn say, mà mục văn chương còn thiếu một khúc, ông có bài gì cho một bài. »

Tùng-Lâm gật đầu mấy cái, nãy ra một bài khôi hài. Trước khi chép bài thơ ấy ra, hãy cho độc-giả biết những « điển cố » mà nhà bài hước đem vào trong bài mình : Nguyên là trước kia ông Nguyễn-đức-Như định cho Tân-đa vay một số tiền để thuê nhà ở An-nam-tập-chí, song sau thấy thi-si say hoải, nên không dám cho vay nữa. Cũng bởi vì nghiện rượu mà thi-si mang nợ ông Bùi-Bồ ở Hanoi rồi lủ vào Saigon. Tại đây mỗi lần tiếp được phong thơ nào mà ngoài bì đóng dấu nhà Bưu-điện Hanoi, thi-tội nghiệp, thi-si run rẩy không dám mở ra xem, vì là sợ thơ của chủ nợ đòi tiền và dọa kiện. Sợ nợ như thế mà mỗi ngày thi-si vẫn phải có một chai rượu cổ-nhách để trên bàn ! Tưởng rằng rượu vào càng làm-thi thơ ra càng nhiều, té ra thi-si cứ một bài bức địa đồ rách mà họa đi họa lại hoài hoài. Mỗi tờ báo này thấy bức địa đồ rách, lật số báo kia cũng thấy bức địa đồ rách. Thế mà từ bao giờ thi-si đã bện « đề dấy rồi ta sẽ liệu bồi ! » Không biết hồi bao giờ bức địa đồ mới lành lại được.

Nhân những câu chuyện buồn cười ấy, Tùng-lâm tiến - sanh cười một hồi thành bài bát cú :

An-nam đình bản tờ vừa vó.
Bút luôi xay vẫn túi vẫn khô!

Vay nợ khôn mong ông Nguyễn

đức,
Tiếp thơ hằng sợ bác Bùi-Bồ.

Uống liều đã mấy chai cổ-nhách
Bồi mãi chưa xong bức địa-đồ
Bầy cột văn-chương trông chán

ngắt,
May đâu lại vớ đặng thầy Ngô.

Sau thi-si Tân-Đa tỉnh rượu, thấy 5 vần thơ ấy, ký tên mình, đem trong mục văn-chương của mình, đọc đi đọc lại, lại nghe ra giọng bệch lời mình, đương rói chuyện mình (Annam đình bản tờ vừa vó, bút luôi xay vẫn v. v.), chắc thi-si đã mất mấy phút đồng hồ bằng khoảng nghĩ-ngoi không biết có phải tự mình làm ra trong lúc say rượu mà không nhớ chăng ?

Chả phải Lý - Bạch ngày xưa :

— « Đốc bầu rượu uống, nghĩ bài thơ ngâm. Răng ngâm đề đợi trắng xem, ngâm xong chẳng nhớ rằng ngâm những gì » đó sao ?

Nhưng đầu thi-si có cái ý nghĩ mơ màng như vậy chẳng nữa, cũng chỉ trong chớp lát rồi thi-si cũng dò biết được tác-giả bài trào phúng kia là ai. Và từ đó bác Tân-Đa giận Tùng-Lâm tiến sanh dữ lắm, giận đến nỗi mấy tháng không thèm nhìn mặt.

Ông Tùng-Lâm nói : Hề mình ở gần Tân-Đa thì thường cãi lầy giận dữ nhau luôn, nhưng xa nhau, lại nhớ nhau. Tiên-sinh có bài thơ nhớ Tân-Đa (câu nào cũng có một tác-phẩm của

thi-si hay là một vài chữ mà thi-si đã đem vào trong tác-phẩm của mình) :

An-nam Đông-Pháp lúc vào ra
Còn nhớ năm xưa bác Tân-Đa
Khởi tình chan chứa th' hàng

lòng
Giấc mộng say sưa rượu xóm

Gà
Tri kỷ trần ai đã mấy mất
Lời thề non nước những đôi ta
Còn duyên vẫn tự còn chơi mãi
Nghĩ lại mình đây cũng một ma.

Đọc xong bài thơ, thi-bửu cảm ứng vừa dợn ra. Tiên-sinh cười mà bảo : Cái lão kỳ khôi như mình vậy đâu. Bữa cơm của lão lúc mới dọn ra chỉ là đĩa bát không, nhưng cần phải có chong bực các đề trước mặt và hai đĩa đầy tờ đứng hầu hai bên lão gặt gù nãy cái, lấy một các đưa cho thẳng đứng phía tay trái :

— Bình, mầy ra mua tào một các lạp xường !

Bình chạy đi, lão lại lấy một các khác khác treo cho thõm bên hữu :

— Đinh, mầy ra mua tào đĩa thịt bò.

Rồi hễ thẳng nãy ra đi thì thẳng kia về, mãi như thế cho đến lúc nào đủ thức ăn lão mới ngồi xơi ! Giờ ăn của lão cũng khác hẳn mọi người, lúc mình ăn thì lão ngủ, lúc mình ngủ thì lão ăn, bởi lão thường phải ở riêng, không ăn chung với ai được. Có một bận ở chung với ông Tùng-Lâm, ông cũng lấy làm khó chịu lắm !

ĐẦU-TIẾP

NHỮNG PHÁP-LUẬT ĐIỀN CHỦ CAN BIẾT

(TIẾP THEO SỐ BÁO 67)

NGƯỜI hư-chủ cũng người ứng-dụng-thần lợi đều không phải làm những cái gì lẩn tránh hay nát hoặc bị cơ ngẫu-nhiên hủy hoại.

Tuy-nhiên, nếu vì sự tai nạn mà bất-dộng-sản bị hủy hoại một phần hay là tất cả, nhưng trước đã có bảo hiểm rồi thì hoặc người hư-chủ, hoặc người ứng-dụng-thần-lợi, có thể xin lấy tiền bồi-thường ra mà tu-bổ hoặc làm lại bất-dộng-sản ấy.

Người ứng-dụng thần-lợi, trong thời-kỳ đương hưởng-dụng phải chịu các tiền thuế-lệ hàng năm về bất-dộng-sản như là các tiền thuế cùng khoán phụ nạp, tiền bảo-hiêm mà theo lệ thường đều tính vào hoa-lợi phải chịu.

Vả lại, người ứng-dụng-thần-lợi phải lo đúng kỳ hạn mà làm hoặc làm lại những khoản-ước bảo-hiêm của bất-dộng-sản thuộc về quyền hưởng-dụng của mình, bất cứ là những khoản-ước trong lúc bắt đầu hưởng quyền đã có rồi hay là sau người hư-chủ mới bắt làm.

Thuộc về những thuế-má đánh vào bất-dộng-sản trong thời-kỳ ứng-dụng-thần-lợi phải

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM

của

PHAN-VAN-THIỆT

Luật-khoa Cử-nhon

chia nhau mà trả như sau này :

Người hư-chủ phải trả mà người ứng-dụng-thần-lợi thì trả lời lại.

Người ứng-dụng-thần-lợi có thể xuất tiền ra trả, đến khi mãn hạn quyền mình sẽ đòi vốn lại.

Người ứng-dụng-thần-lợi những bất-dộng-sản, thọ quyền cách riêng (ayant cause à titre particulier) của người sanh ra mình, không phải trả những nợ vì đó mà bất-dộng-sản bị đề-đương ; nếu bắt buộc phải trả thì có thể đòi lại người sở-hữu-chủ, hay là khi người này cùng kẻ thọ-quyền cách riêng của người sanh ra mình mà không phải trả nợ thì có thể đòi lại những người thọ-quyền cách chung (ayant cause à titre universel) (1) vì người này có phải trả các món nợ chung. Người ứng-dụng-thần-lợi phải cách chung phải cùng chịu với

người hư-chủ trong sự trả nợ chung như sau này :

Người ta phỏng định cái giá trị của bất-dộng-sản chịu quyền ứng-dụng-thần-lợi, rồi người ta mới định phần nợ người ứng-dụng phải chịu cho tương đương với cái giá trị ấy.

Nếu người ứng-dụng không chịu trả trước, thì người hư-chủ có thể hoặc trả số tiền hoặc bán một phần bất-dộng-sản cho đủ mà trả ; trong trường-hợp thứ nhất, hư-chủ phải tính trả tiền lời cho người ứng-dụng trong kỳ hạn ứng-dụng.

Người ứng-dụng-thần-lợi chỉ phải trả tiền án - phí việc kiện tụng về sự hưởng-dụng mà thôi cùng những tiền phạt khác do việc kiện-tụng ấy mà ra.

Nếu trong thời-kỳ đương hưởng quyền ứng-dụng-thần-lợi, một người đệ-tam nào xâm-phạm đến quyền lợi của người sở-hữu-chủ, thì mình phải bảo cho người ấy biết, bằng không thì phải chịu trách-nhiệm cả mọi sự tổn-hại cho người sở-hữu-chủ, như là khi tự tại lỗi mình mà làm ra hư hỏng vậy.

(Còn tiếp)

P.V.T.

(1) Người thọ-quyền (ayant cause) là những người thay mặt mình hoặc về tất cả quyền lợi mình, hoặc về một quyền riêng nào đó. Hạng người trên gọi là người thọ-quyền-chung (ayant cause universel) người dưới gọi là người thọ-quyền-riêng (ayant cause particulier).

N° 2

TAM-TINH-HAI-CÂU BỒ - THẬN - HOÀN

MUỒN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là : Tâm, Can, Thận, Phế, Thận, và Tam-bảo là : Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhứt trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I. — Năm chiêm bao thấy giao cầu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Ví như bình đầy nước mà trên ra là bình nhẹ.

II. — Lúc đang ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bần thần, tay chơn nhức mỏi là Di-tinh. Ví như bình nước nghiêng mà chảy ra là bình nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rã mạnh tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Ví như bình nước thủng đáy, ấy là bình rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhơn ba chứng tôi kể trên có 3 điều :

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hạn-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thả dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thắt ngang, nước tiểu vàng, tứ chi bải hoải, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, bình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hơi hộp và rung tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tôn tâm khảo cứu nhờ sự lịch tri, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh Hai-câu bồ-thân-hoàn**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tình dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận, bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chữa bất quyện, tiến tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thân sanh con nối hậu.

3°) Người bởi tư sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoải, kiêu sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bởi lao tâm, thận suy đau thắt ngang lưng, tay chơn nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ừ tai, mắt không tỏ, tối tăm mây mắt, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG Thudaumot

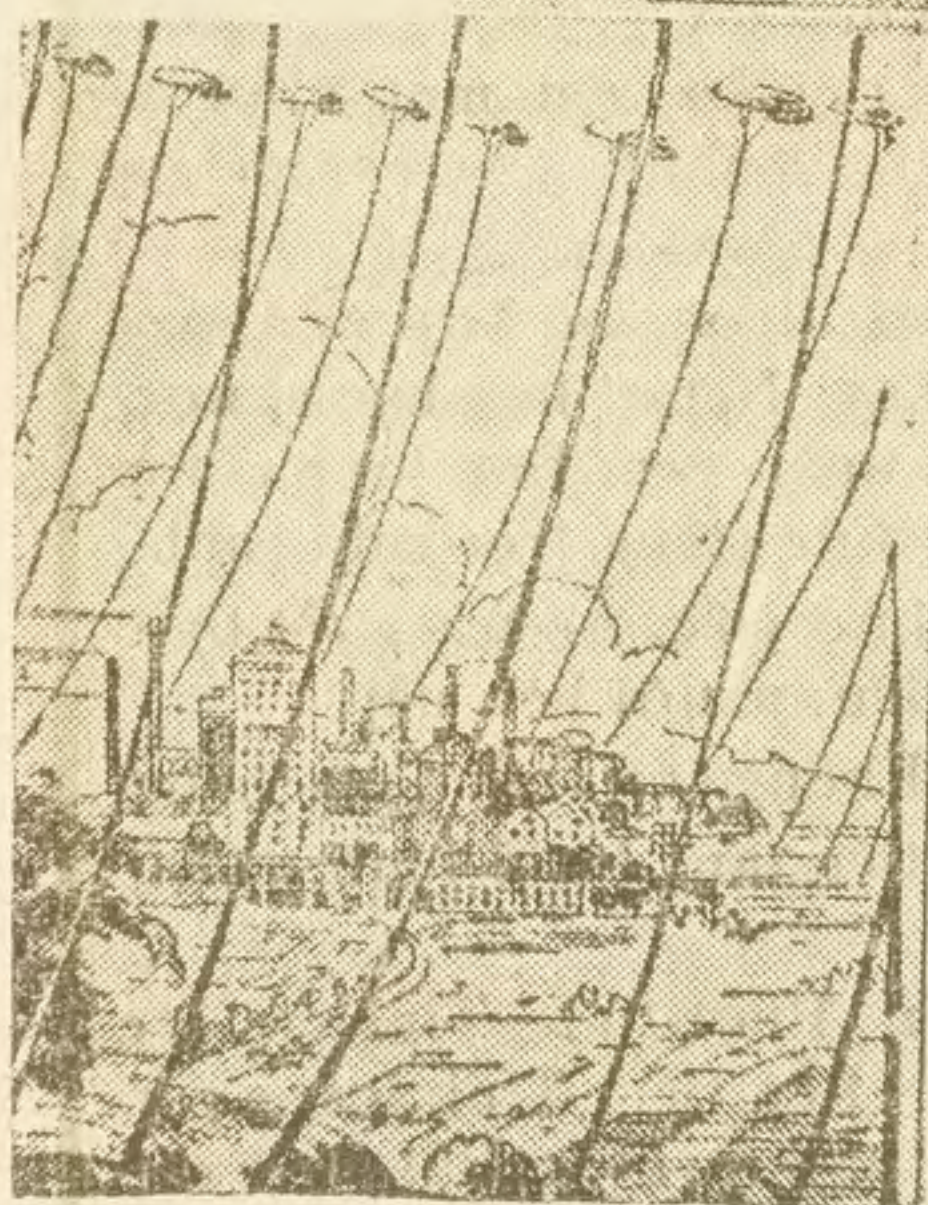
Chi-cuộc Hanoi : 86, rue du Coton — Haiphong : 75,
Paul Doumer — Hadong : 27, Bd de la République —
Saigon : 229, rue d'Espagne

Xây thành trên mây xanh

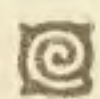
AI cũng biết chiến-tranh nay mai, nếu không-quân là một chiến-khí công-kích ghê gớm lợi tiện cho bên địch chừng nào, tôi cũng ngay hiềm tai hại cho bên đối địch chừng này.

Bởi vậy nước nào lâu nay cũng lo việc phòng không dữ lắm.
— « Chả gờ có hầm cho người ta trốn tránh những trận mưa « bom, chẳng có súng cao xạ để « bắn máy bay giặc, và chẳng có « mặt nạ để trừ độc-khí kia là « gì ? Phương pháp và khí - cụ « phòng không của các nước « hiện tại chưa phải là đủ sao ? »

Chắc nhiều độc giả có câu nghi-vấn đó. Với những chỗ tài lạ không ngờ của không-quân nay mai bao nhiêu phương pháp khí cụ phòng-không của người ta sắp

đặt bây giờ đều là vật vô dụng. Tuổi - đại nào kỷ - cương ấy. Chúng tôi muốn nói thời đại nào, khoa-học ấy. Không-quân ngày mai, phải có cách phòng không ngày mai đối phó lại mới được.

Các ngài đã rõ ở biên-giới Pháp Đức hiện nay, hai bên cùng xây chiến-lũy dưới hầm đất đen để phòng bị nhau. Pháp có chiến-lũy Maginot. Đức có chiến-lũy Siegfried. Cả hai công trình đều vĩ đại, kiên-cố phi thường.

Song những chiến lũy này chỉ để phòng-bị lục-quân và xe tăng họa là, chứ làm sao ngăn cản những con chim máy không lồ, bay lất trên mây xanh, đùng vọt qua biên-giới được.

Muốn phòng bị không-quân bên giặc không thể bay tới bắn phá kinh-đô và các đô thành công - nghệ lứa lao, người ta trừ tính phải xây đắp chiến-lũy Maginot hay Siegfried ở trên mây xanh.

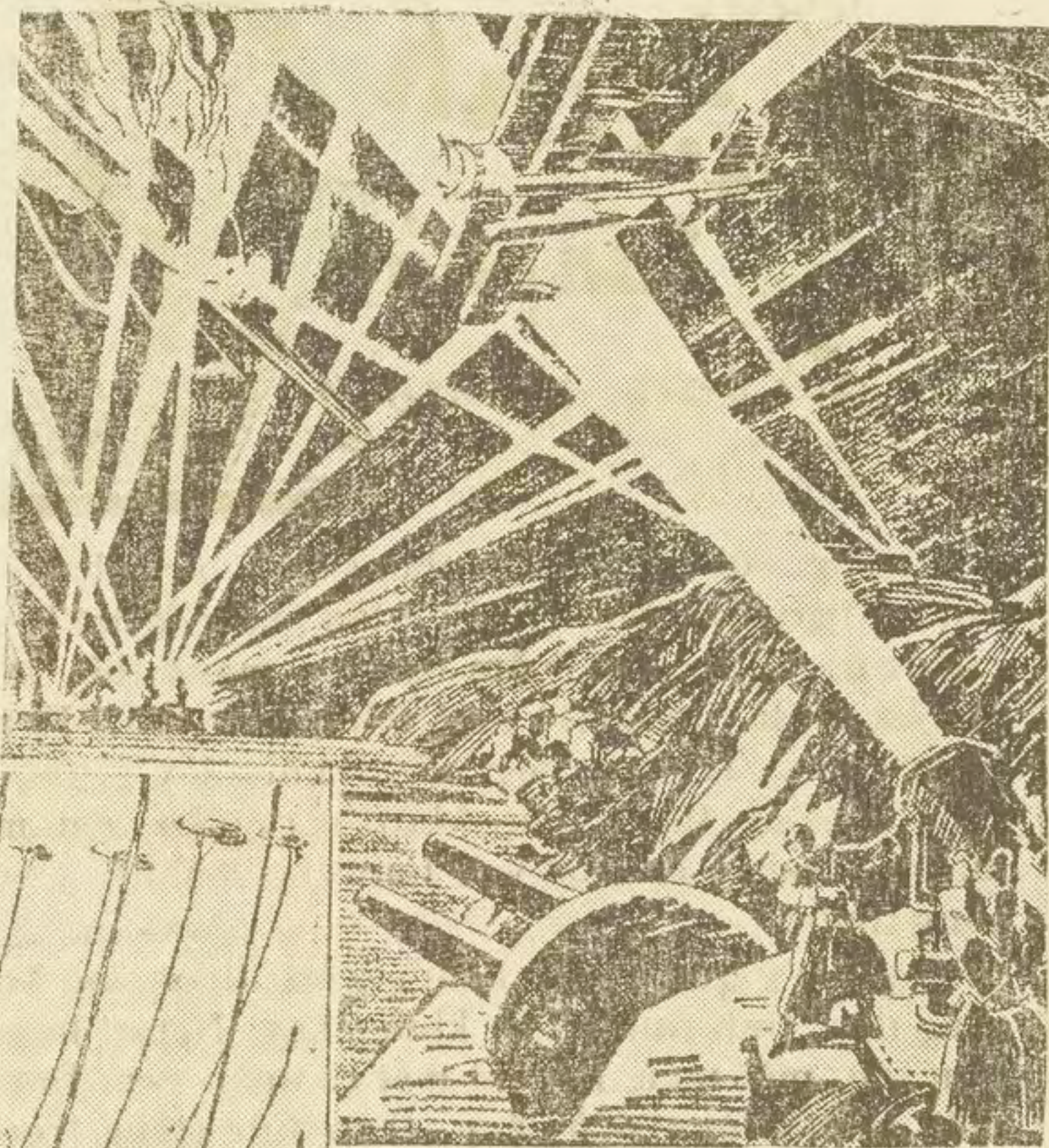
Chiến-lũy không-trung sẽ xây bằng điện-khí.

Độc-giả xem hai bức hình in theo bài này đủ hình dung được đại-khải.

Hồi cuối tháng Octobre 1938 báo Paris Soir và một vài tờ báo khác nữa ở Paris cùng đăng tin rằng trận thế - giới đại-chiến nay mai, kinh thành Paris không sợ gì bị nạn không - tập (máy bay tới đánh trên không), vì sẽ có chiến lũy Maginot xây ở trên mây để che chở.

Đồng thời các báo ở Londres cũng nói về cách phòng không mới lạ này.

Chiến-lũy Maginot trên mây là gì ?

Theo các nhà chuyên môn, thì chiến-lũy này sẽ là những trái ba-lông có chứa điện-khí rất mạnh, người ta thả lên trên không, có sợi giây nối liền dưới đất để truyền điện. Những giây ấy chỉ cách nhau một vài thước làm như hàng rào điện, máy bay không thể băng qua được.

Chừng đó, không - quân bên giặc muốn bay qua đánh mình đâu có dám là rà bay thấp. Cho được vượt qua hàng rào điện, chúng sẽ buộc phải bay cao từ 2000 thước trở lên. Mà

hệ phi-cơ phải bay tới mực cao như thế, thì máy che sương ám không thể gì ngó thấy rõ ràng bên dưới mà thả bom xuống cho trúng được mục đích bao giờ. Song chiến-lũy như kiểu mới nói trên đây chưa chắc gì ngăn cản nổi phi-cơ nay mai, là vì máy móc nó sẽ có mảnh lực phi thường, có thể phá tan hàng rào ba-lông điện-khí mà vượt qua như chơi. Hay là có phải bay cao trên mực 2000 thước thì cũng có một thứ kiếng riêng để cho phi công dòm thấy rõ rõ mục-dịch bên dưới mà liệng bom xuống trúng ngay.

Bởi vậy, có mấy nhà điện-học chuyên môn đã trù tính xây chiến lũy Maginot trên mây bằng những sóng điện bí-mật.

Sóng điện ấy do những bộ máy riêng ở dưới đất chiếu lên như hình in theo đây. Tuy mình ngó trong hình, thấy lẩn sáng chiếu lên không, y như đèn pha chiếu rọi, nhưng kỳ thiệt sóng điện này vô hình, vô thanh, vô tích, ban ngày cũng như ban đêm, không thể nào thấy được. Thành ra không-quân bên giặc chẳng có thể biết có sóng điện thả lên chỗ nào mà tránh. Mà hệ máy bay sờ rờ tới nơi, mặc dầu nó có sức mạnh tới cực nào, cũng bị sóng điện hút vào bắt phải rớt xuống liền.

Những máy móc điện-khí để thả sóng điện, người ta sẽ chế hóa cho thật hoàn-t toàn, đưa tuốt sóng điện lên tới trên cao tuyệt mù 20.000 thước. Phi-cơ chiến-đấu kinh cang và cỡ nặng, không dễ gì bay bổng lên trên thượng-tầng không-khí mà tránh được lưới điện không bị nó bắt ngã.

Người ta sẽ dùng phương-pháp này để giữ biên-giới và khi cần dùng, chiến-hạm chạy ngoài biển cũng tự-vệ bằng cách như thế, không-quân bên giặc chẳng thể nào đâm bay tới gần mà nói chuyện bắn chìm chiến hạm được.

Giảm bớt cho nông-gia, điền-chủ một nỗi phiền lo, Trâu, Bò, Heo, Ngựa của quý ngài sẽ được bảo đảm...

Lục-súc hôi-sanh-hoàn số 13

khỏi phải mắc bệnh trước khi chưa bệnh, sẽ khỏi ngay trong khi mắc bệnh. Đã cứu cấp vô số trâu, bò heo, ngựa. Đã được nhiều thư chứng nhận khen lao. Quả quyết như vậy !!!

Chuyên-môn bào chế thuốc trừ tuyệt nọc bệnh Phong-tinh đã nổi danh là VUA THUỐC LẬU.

Đĩnh-Thành-Song
112 rue d'Espagne - Saigon

Chi-cuộc tại Nam-vang Trương-Lơng-Báo dít Xiêm-Bao 47 Oenhaoum Phnompenh, Kim-Seng 120 Armand Rousseau, Mytho : Nam-Cường thư-xá, Tân-an : Ng-hữu-Dur, Bentre : maison Tân-Tanah, Caimon : Nguyễn-văn-Ba, Trá-vinh : Liên-Hiệp et Tô-vinh-Tường, Chólach : Nguyễn-văn-Ba, Vinhlong : Nguyễn-thành-Liên, Cantho : Bazar Tân-Vân, Tiều-củ : Phan-tấn-Triệu, Sóc-trang : Maison Hồng-Dầu, Long-xuyên : Maison Bạch-Loan (nhà dùm), Rachgia : Nguyễn-văn-Chín dít Trán, Cùkê : Maison Bình dân (Hòa-an), Thốt nôt : Trần-vinh-Tường, Lấp vò : Trần-kim-Tuyến Mécay : maison Minh-Thượn, Gò-cong : Huỳnh-văn-Mên, Chaudoc : Thanh-Huê, Phan-thiet : Lê-nam-Hưng, Bình-dinh : Văn Luôa (Đáp-da'), Qui-nhon : Tu Hoàn, Gò boi, (hội thương), Huế : Nguyễn-hữu-Song (Hiên sĩ gare).

P.S. — Cần dùng đại-lý khắp Nam, Trung, Bắc. Xin viết thư về thương lượng gấp.

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở Lục-tỉnh muốn lấy rượu bổ Néo-Toniq để ban dịp Tết xin viết thư cho biết trước không sợ trễ nãi cách gói kỹ lưỡng mau lẹ. Rượu bổ Néo-Toniq mua

tặng bà con rất quý rất sang, rất lịch sự, lại được khen lấy.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu bổ Néo-Toniq có gói cách lãnh hóa giao ngân.

Bị cộp chụp

Ông Jean Nguyễn công-Phước là nhà đại tư bản ở Tân-bương Cantho. Ông có viết cho tôi một bức thư hết sức dài, ông qua khen tôi là thần tiên, vì chính tôi đã đoán trước ngày 13 Dec. 1938, ông sẽ bị cộp chụp. Ông không tin lời. Ngày ấy ông vát súng vào rừng Tây-ninh, lối 2 giờ chiều. Ông hạ sát được một con thỏ, ông vừa chạy tới thì con cộp thật to ở trong bụi nhảy xổ ông nơi dít, tét hai gần bằng chĩa đầu. May ông thoát khỏi. Về nhà, ông viết cho tôi một bức thư, ông nói lời đoán của tôi không khác thần-tiên. Ông khen tôi không còn chỗ nói.

PHAN-KHÁ (coi tay, coi tướng)
32 Hamelin — Saigon

Danielle Darrieux

Là một cô đào mà các bạn yêu mến nghệ-thuật thứ bảy ham mộ nhất, muốn có một tấm hình để làm collection hãy đến tại Nam-Hưng ngang đồng hồ chợ Saigon, mà cần dẫn trước kéo lỗ hết, vì chúng tôi làm đại-lý độc-quyền toàn cõi Đông-dương cho Etablissement Erpe nên có đủ hình lạng, hình màu, hình format lớn nhỏ đủ cỡ. Bán lẻ giá rẻ hơn bên Tây, mua buôn tính giá thật rẻ xin gửi thư thương lượng hoặc đến Librairie et Papeterie NAM-HUNG - Bureau 165 Bd de la Somme. Vente : 3 Halles Centrales Saigon.

Có bán sỉ và lẻ đủ thứ vật dụng cho học trò, pochette màu, cặp da bên Tây và nhiều món khác nhau. Giá thật rẻ.

ĐẠI HY-SANH TOÀN XỨ ĐÔNG-DƯƠNG

BAN MỘT BIỂU THÊM MỘT

hai thứ thuốc rượu bổ hiệu «ÔNG-TIÊN»

Sâm-nhung đường tinh tủy (số 40)

uống với nước trà, hay là pha với rượu uống trị thận hư, huyết kém, dưỡng khí yếu, nhức mỏi, đau lưng, di-tinh, đàn bà đau máu, kinh-nguyệt bất thường. Mỗi ve Op.60, pha đựng một litre rượu thuốc trị các bệnh trên hết sức công hiệu, hay là để dành trong các đám tiệc chẳng những thơm tho ngọt ngào, lại hết sức bổ khỏe.

Tam hương thông vệ tủy (số 41)

Ngâm đựng một litre rượu bổ, trị nhức mỏi, đau gân, nhức xương, phong tê bại xuội rất công hiệu. Mỗi hộp giá Op.80.

Đề đền đáp các thân-chủ có lòng chiếu cố đến các nhà đại-lý chi-cuộc và thuốc ÔNG-TIÊN từ bấy lâu nay.

Các nhà đại-lý, chi cuộc ÔNG-TIÊN toàn xứ Đông-Dương đều bán một, tặng thêm một hai thứ thuốc rượu bổ này và các thứ thuốc khác hiệu ÔNG-TIÊN đều bán giá hạ ba chục phần trăm (30%) từ 15 Janvier đến 8 Février 1939.

Saigon 228 rue d'Espagne, Dakao 186 Albert 1er, Cholon 59 Tổng-đốc-Phương, P.Penh 57 An-dương

TRUNG SỞ LAM GIAU

KHÔNG MẮT TIỀN.

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trướng số mà không tự biết, chịu thiệt thòi bỏ qua thực đáng tiếc. Vậy ghé qua đây giáo-sư đại-danh nổi tiếng ở ngoại-quốc, sẽ lấy khoa-học chỉ cách thức mua số cho các ngài, các cô chắc chắn trúng và sẽ cho biết luôn về hôn nhân, thân thế, sự nghiệp, sanh tử. Chỉ cần cho biết tên, tuổi, chữ ký hay dấu in ban tay. Không phải mất tiền gì hết, chỉ gói Op.36 tiền bút giấy bằng có để trả lời, nhưng phải cam đoan lúc trúng số tự tiện đền ơn cho giáo-sư 10 % thôi. Bận việc, nên không nhận mandat, hay thư bảo-đảm và không tiếp tại nhà. Thư viết bằng quốc ngữ, chữ tây, chữ tàu, hân-mao v. v. Có nhận lãnh dạy. Giá rất đặc biệt. Xin viết thư thương lượng.

JOHN GOLSMIT Professor ni astrology
n° 5 ruelle Heurteaux (derrière FACI) Saigon

THI TRƯỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa	Giá bạc
Ngày 20 Janvier 1939 theo giá	Taux Officiel 10f.00
lúa ở các nhà máy Cholon, bán	Banque de l'Indochine 10. 00
nguyên bao 68 ki-lô.	Banque Franco-Chinoise 10. 00
Lúa thượng hạng: 3,55—3,60	Honkong et Shanghai 10. 00
Lúa hạng nhất: 3,35—3,40	Chartered Bank 10. 00
Lúa h. nhì 40% Japon 3,30—3,32	Giá đồng bạc cũ
Lúa h. nhì 50/55% Java 3,25—3,27	Ngày 20 Janvier 1939 1\$15 3/4
Lúa thường dùng 3,10—3,15	Bấp
Giá gạo	Đổi mỗi 100k. 9,00 Déc. 9 20
Ngày 20 Janvier 1939 bán luôn	Trắng (không định giá)
bao 60 k. 700.	Dừa khô
Gạo số 1 25 % tằm 5,12—5,18	Dừa khô Saigon 100 k. 13,00
Gạo số 2 40 % tằm 4,95—5,00	Đường
Gạo số 3 50/55 % tằm 4,85—4,90	Đường cát trắng 100k. 27,50
Gạo lúc 5 % lúa 4,10—4,15	Giá cao-su
Tấm số 1, số 2 4,65—4,70	Saigon 17-1-39 1\$,222 le kilos
Tấm số 3 3,45—3,50	Paris 16-1-39 cpt.fr. 14,05 le k.
Cám trắng 2,40—2,45	Londres 17-1-39 cpt. 8d 1/8 p. a.
Cám lúc 1,80—1,05	Londres 17-1-39 ter 8d 1/4 p.v.
Heo	Singap. 17-1-39 cpt.SG. 0\$,27 3/4
Mỗi 100 ki-lô 38,00—40,00	New-york 16-1-39 cpt.U.S.16,14p.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là về mọi cách thức P ma

HỘI VAN QUỐC TIẾT KIỂM

Hội tư-bồn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1913 vốn đã đóng tất: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI
Hàng chính ở Đông-dương: 26 đường Chaiguan - SAIGON
Chi-nghánh Hanoi, phố Tràng-thị, có đại-lý khắp cõi Đông-Pháp
Sở thương-mại Saigon 29

Giúp cho quý ngài đăng gây ra số vốn

400p.	mỗi tháng đóng	1 p.00	5.000p.	mỗi tháng đóng	12p.50
500	—	1, 25	6.000	—	15, 00
1.000	—	2, 50	7.000	—	17, 50
1.500	—	3, 75	8.000	—	20, 00
2.000	—	5, 00	9.000	—	22, 50
3.000	—	7, 50	10.000	—	25, 00
4.000	—	10, 00			

Về này đăng lãnh vốn mục đích (từ 100 p. tới 1.000 p.) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu về không đăng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐAM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Về Tiết-Kiểm cách thức P đăng dự xổ số hằng tháng từ tháng đầu mùa mua. Như vậy nên người mua về, chẳng những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà lại có hy-vọng đăng lập tức một số lợi to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu về trúng ra trong tháng đầu).

PHÂN LỢI KHÁC CỦA VỀ TIẾT-KIỆM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIỂM

ĐỔI CHU ĐỀ ĐĂNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết. — CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. — ĐĂNG VAY 90 % số giá chuộc về. — ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trễ và tiền lời hay là gia kỷ hạn. — ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bao kiết. — ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

SỐ VỐN hườn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec. 1937 gần.....	455.000 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm về ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần.....	72.000\$

SỰ BẢO ĐAM CHO VỀ TIẾT KIỂM

của HỘI VAN QUỐC TIẾT KIỂM

Số vốn đã đóng tất cả: 2.000.000 \$ || Động-sản và bất-động-sản ở Đông-Pháp tới ngày 31 Decembre 1937..... 2.403.548 \$ 30

Tết này nhớ đọc

CU'OI XUÂN

của BÚT-SƠN và LE-PHA

Mỗi năm mỗi thêm đặc sắc ra đúng ngày 23 Tết

Đại-lý muốn lãnh xin viết thư thương lượng với M. LÊ-MINH-ĐỨC 433-2 rue Paul Blanchy Saigon.

Coi tiếp ở đây

Vấn-đề phòng thủ Đông-dương

Sau nữa, vì trận giặc sau này sẽ là một cuộc tổng-chiến-tranh. Khi chiến sự phát sanh, tất cả các nguyên liệu, cả người cả vật đều phải động viên. Các chiến-sĩ phải cần đến biết bao sự giúp sức của quần chúng. Và quần chúng, tuy không ra trận, cũng phải chung chịu những sự nguy hiểm như tạc đạn, hơi ngạt.

Trong cơn khời lửa, tất cả dân gian, không phân giai cấp, không phân giống nòi, đều phải chung lưng phần đấu.

Nhưng.. mà dân chúng Đông-dương như bưng hồ vôi cái nạn ngoại xâm đã sờ sờ trước mắt. Họ nghĩ rằng sống dưới một chế độ mà họ không ưa, họ không được hưởng lấy một chút tự do mà đã bao phen yêu cầu vẫn không được, thì có hay gì mà đưa ngực, đưa tim ra hứng lấy hòn đạn của quân thù?

BA ĐỀU HẸ TRỌNG

Đông-dương đã phòng thủ, nhưng cũng như chưa phòng-thủ gì cả.

Muốn phòng thủ Đông dương cho châu đảo, phải làm cho đủ ba điều hẹ trọng.

1) Lập Việt Nam Quân đội. Bất buộc dân An-nam phải đi lính. Cho dân An-nam được lên hàng sĩ quan và được nắm binh quyền.

2) Kỹ-nghệ hóa Đông-dương. Có kỹ nghệ mới có thể cung cấp những chiến cụ và nguyên liệu cho binh đội được đầy đủ.

3) Cho dân Đông dương được hưởng những quyền tự do dân chủ.

Đó là việc tối yếu. Dân chúng có được vừa lòng chế độ, đối với chính phủ mới có cảm tình. Khi cảm sung ra trận, họ mới có cảm tưởng rõ-ràng rằng họ có chết, là chết vì đất nước họ, vì quyền lợi họ, vì sự sanh tồn của họ trước hết.

Súng ống đầy đủ, nguyên liệu dồi dào, là một sự cần thiết cho chiến tranh.

Nhưng nếu nhân-tâm không hăng hái, dân-chúng không bị sanh, thì hai cái trên đây có cũng là thừa.

Hướng đi trong ba cái, Đông dương chưa có cái nào cả.

Phòng thủ?

Phòng thủ!

MANH THU

* Phòng theo bài của M. Nguyễn-Nhật-Cao đăng trong báo "EFFORT"

Thuốc ĐIỀU KINH

trị bệnh kém huyết

của đàn bà

hiệu Nhân - Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết xây xẩm, mặt mày đỏ lại, sinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đại về chứng máu huyết dầm nặng thế nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khen tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhân Mai đều có bán. Mua sỉ lời nhiều do nơi Nguyễn-văn Lương Boite Postale n° 338 Saigon hoặc nơi tiếp có Nguyễn-thị-Kính Chợ-mới Saigon, hoặc các xe diên có bán. Mua lẻ do nơi các đại-ly.

Thuốc Ho BỔ PHỐI

hiệu Trái Nho giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhân Mai phát hành.

MỘT CUỐN SÁCH CÓ ÍCH CHO HẾT THẤY CÁC HỌC-SINH BẬC TIỂU-HỌC (PRIMAIRE)

LE PARTICIPE

à l'aide d'exemples

do ông Nguyễn-v-Cảnh trưởng giáo trường kiêm-bị Tiên-yên soạn. Ai đã học tiếng Pháp cũng đã rõ những chữ Participe thật khó viết. Nay ông giáo Cảnh soạn lại thành sách có mẹo luật lại thêm thí dụ cho dễ hiểu, thật là từ xưa tới nay chưa có một cuốn sách nào tốt bằng. Mỗi cuốn 0p.12, ở xa gởi 15 xu timbre cho nhà in Mai-linh Hanoi.

Ở Saigon hỏi tiệm Mai-linh 120 G. Guynemer (trước cửa tòa Tân-đảo).

DAU THIEN-HOA

VE L N O \$ 26

VE NHỎ O \$ 10

TRỊ BÁ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

Bạn có biết

Bệnh Di-Tinh

Tàn phá đời bạn ra sao không?

Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm, bạn có ngờ đâu bệnh Di-tinh tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tinh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng, đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rúm mồi, như là xương sống và hai chân vai. Bạn cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua. Bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tinh ra lúc nào không hay. Người bạn bạc nhược hơn lên, mất máu. Hai mí mắt có quần đen. Đau lưng nhức mồi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh. Vừa chớp mắt là giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn uất.

Làm việc rất uể oải chần chờ. Không còn thấy lòng hăng hái và chí phấn đấu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở thời kỳ Di-tinh.

Bệnh càng ngày càng thêm đến Huột-tinh. Tinh ra lúc nào cũng được. Thường ra sau khi tiểu tiện. Tinh loãng gần như nước tiểu. Người bệnh Huột-tinh tuyệt-tự, rất giảm thọ và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huột-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc Cố-tinh Ich-tho-hoàn của hiệu PHỤC-HUNG Y-QUÁN Cholon biao chế thì chắc chắn sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại nữa.

Bạn sẽ thấy trong người dễ chịu, thơ thới hơn lên, ngay 1 giờ sau khi dùng hoàn Cố-tinh Ich-tho-hoàn. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mồi, ngủ yên, không còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khỏe nhiều rồi, làm việc bằng bái trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên để ý. — Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tinh, nhưng chỉ trị đỡ tạm-thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt của thuốc Cố-tinh Ich-tho-hoàn PHỤC-HUNG là ở chỗ bệnh không bao giờ tái trở lại.

TRỮ BÁN TẠI

Nhà thuốc VÔ-DÌNH-DÂN

323, RUE MARINS - CHOLON

118, RUE D'ESPAGNE - SAIGON

4, RUE OHIER - PNOM-PENH

8, RUE DES CANTONNAIS - HANOI

(Gởi C. Rembt. khối cước phí từ 2 hộp).

Y-Kiến của HUÊ - KIỀU

Cholon, le 16 Janvier 1939.

Bức thư trả lời cho câu chuyện hàng

tuần của quý báo ra ngày 6/1/39

CÙNG ÔNG CHỦ BÚT BÁO « MAI »

Thưa ngài,

Chúng tôi không bao giờ tự xưng mình là thần-dân Thiên-triều thượng-quốc mà chúng tôi cũng chẳng bao giờ tự đắc là giống người tài năng lực lượng hơn ai, vậy thì vì một lẽ nào mà buộc tội chúng tôi vào chỗ này? Chúng tôi tưởng cũng nên đứng lên đĩnh chánh.

Phải, có tự tôn, phải, có tự đại, là ai kia, vì họ thường tự tôn là anh hùng số một số hai trên thế giới, vì họ thường tự đại rằng rồi đây họ sẽ làm chủ tất cả Á-đông; chứ người một quan người năm tiền, như anh em chúng ta thì đâu có ai tự tôn và tự đại.

Trước giặc, ai có ngờ một nước yếu như lại dám chơi với một nước mạnh như. Kỳ thật chơi cho họ ăn không ngon cơm, ngủ không yên giấc, chơi cho họ bĩ oải chùng tay, trầy vì tróc vẩy, nếu anh em chúng tôi muốn tự hào vào chỗ này chắc ngài cũng cho là chánh đáng. Cũng như trong khi đề lễ sống vồ, mà gặp được người có đủ

tùng-mai khi tiết, như bực anh hùng đã từng vùng vẫy trên bờ sông Lam dưới chum Hồng-lãnh mà ngài lấy làm tự phụ, thì chúng tôi cũng nhìn nhận là một việc chánh đáng.

Riêng phần tôi, đã không phải sanh trưởng trên trường ngôn-luận, mà cũng ít có dịp qua lại với mấy nhà tai mắt, tôi mà đã bạo dạn viết bài này là chỉ vì chỗ bắt đắc dĩ.

Nếu ngài không có khai ra những chuyện Thông-hôn Bắc-thuộc thì tôi đâu có viết bức thư trả lời mà quý báo đã cho ra ngày 17-9. Nếu ngài không trích thuật bài của ông Nam-phương-sắc trong L.T.T.V. thì tôi đâu có viết bài trả lời mà quý báo đã cho ra ngày 18-11. Nếu ngài không có đăng dùm bài của ông Nhứt-lang, thì tôi đâu có viết bài trả lời mà quý báo đã cho ra ngày 30-12.

Vậy thì đối với công việc nghiên cứu vấn đề « Hoa - Việt thân - thiện » nói đây, ngài là « chủ-động » tôi là « bị-động ». Ngài đã là chủ-động mà ngài lại nói phê-bình như vậy là một việc thừa, vậy thì mâu-thuân. Vả lại nguyên-nhân và tài-liệu của ba bức thư mà quý báo đã cho ra đó, phần nhiều cũng vì câu chuyện chồng Hoa vợ Việt. Vậy mà ngày nay ngài lại đem ra phê-bình một lần thứ tư thì tránh sao cho khỏi tiếng chê cười của bạn đọc nói rằng tôn chỉ của quý báo quá tự cầu chấp.

Ngài nói Việt-nam có rể Hoa-kieu là một việc dở, còn Hoa-kieu không có rể Việt-nam là một việc bất công. Tôi xin trả lời rằng:

1' Mỗi người Hoa-kieu trước khi cưới vợ Việt-nam cần phải biết nói tiếng bôn xừ, cũng như người bôn xừ trước khi muốn kết hôn với một cô gái Pháp cần phải biết nói tiếng Phú-lang-sa,

chớ bảo đàn bà Việt - nam học nói tiếng khách rồi mới gả cho Hoa-kieu. hay là cô gái Pháp học thuộc lòng tiếng Việt - nam rồi mới gả cho người bôn xừ là một việc tuyệt đối không thể có. Vậy tôi xin hỏi ở đây có bao nhiêu người biết nói tiếng khách, và trong số ít đó lại có bao nhiêu người muốn làm rể Hoa-kieu?

Nguyên nhân của câu chuyện cưới nhiều gả ít là tại đó.

2' Đừng nói chi đâu xa vời, chỉ xem trong dân-gian của bôn xừ thì chúng ta sẽ thấy có nhiều khi cao quá không ai với tới, thấp quá thì lại không ai hỏi han, đó là cưới; còn gả thì phải họ-đổi-môn-đương, chứ nời đồng mà gặp vùng đất thì chém chết cũng không khỏi bị chối từ bằng những câu ép đầu ép mỏ chứ ai nỡ ép duyên. Người Nam đối với Nam như vậy, người khách đối với người khách cũng như vậy.

Rồi cái trường-hợp này xảy ra giữa Hoa-kieu với người bôn xừ rồi ngài trách chúng tôi sao có cái óc tự cao, vậy thì thái quá.

3' Theo chỗ biết của tôi thì ít nữa là 90 phần trăm, trong số gia-đình chồng khách vợ nam, hãy may mà mua bán làm ăn nên nời thì tiền bạc trong tay vợ, cửa nhà ruộng đất cũng bên tên vợ, thậm chí một hai người, thẳng-hoặc trước kia đã có vợ Tàu, thì những chánh-thất này nếu có dịp qua đây, phần nhiều sẽ được đổi đổi một cách như hầu như thiếp, Ngài nói câu « kỳ thị chủng tộc » hình như có sai với sự thật.

4' Phải chi Hoa-kieu cưới vợ Việt-nam rồi đem về Tàu, vậy mới kêu là dở. Chớ cưới rồi để ở đây, sanh cư lập nghiệp ở đây, con cháu cũng cư ở đây, mà một phần đông con cháu đó sẽ thành ra người bôn xừ, vậy thì Việt-nam lời hay lỗ?

HUỶNH-TINH-NAM
dit A. SAOUE

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhân Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lờ tai điếc, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ốm nhom hay đi đái đêm, cũng là xôn ách. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng hơi hộp chân vẩn mặt mày. Xin nhớ rằng thuốc bổ thận hiệu NHÂN MAI. Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tình khi đầy đủ, dám cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tổn phí. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đờ phượng không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa báo các bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi v. 0p.50. Do nơi nguyên-văn-Lương Boite postale n. 336 Saigon, trên bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon.

Mua lẻ do nơi các Đại lý. Giá mỗi v. 0p.50

Cảm tạ

Vợ chồng tôi xin thành tâm cảm ơn thân bằng quyến thuộc, quý viên quan Tây Nam, quý ông, quý bà, quý thầy và quý cô giáo, nam-nữ học sanh toàn tỉnh Giadinh sẵn lòng đưa cha chúng tôi là M. Đặng-tấn-Hồ, cựu đốc-học trường Thủ-đức về nơi mộ phần hôm ngày chúa nhật 15 Janvier 1939.

Trong khi hữu sự, có điều chi sơ thất xin niệm tình tha thứ vợ chồng tôi rất đội ơn.

Mme et M. Nguyễn-kim-Hương
Planteur à Thủ-đức

TUẦN BÁO

NƯỚC NAM

23 Rue du Pont en Bois Hanôï

NƯỚC NAM

Mỗi số : 0\$04 Cả năm có 2\$00

Namky - Hanôï HAIPHONG và TOUBANE

Những người sanh đẻ ở bốn chỗ ấy đều cần mua mỗi người một bộ Dân-Luật Nam kỳ, in kỹ nhĩ để trong gia-đình mà coi cho biết luật-lệ về việc cha con, vợ chồng, họ tịch, trẻ vị thành-niên, thủ hộ tài sản, quyền sở-hữu-chủ, quyền ứng dụng thân lợi, việc di-sản, việc tương phân, hương hỏa v.v.. Các vị tại mất tây nam đều khen như qui ông thống-đốc Pagès, Rivoal, de Tastes, đốc-ly Boy Landry, nghị-trưởng de Lachevrotière, tham-biện Berland, chánh tòa Weil, giáo-sr Malleret, trạng-sr Kim, Nguyễn, Tháo, đốc-phủ Tấn, Đường Lộc, kỹ-sr Trần-văn-Hữn, quán-hạt nghị-viên Dược, giáo-sr Côn, thừa-biện An, cũng các vị cai phó tổng, hương chức làng v.v..

Dân-Luật Nam-kỳ in kỹ nhĩ 1\$20
Ấn tòa bộ (kể 40 vụ kiện hộ) 1 20
Việc làng tổng 0 70
Luật Lao-động 0 70
Mua chung cả 4 bộ thì được bớt môn hoa hồng 20 %, tiền cước mỗi quyển là \$0.10. Có mua sách xin để thư và mandat cho tác-giả:
• Cử-nhơn luật Phan-văn-Thiết •
L. Ái-sư Cổ-vân
N. 43 rue Aviateur Garros, Saigon

ĐỘC - GIẢ PHẠM - ĐỀ

Xin kết-thúc cuộc thi với câu phẩm đề dưới đây

THẦY TƯỚNG : — Mặt thầy tốt tướng lạ thay !

Nếu không quan ngày thì cũng quan đêm.

NGƯỜI COI QUÊ : ... ! ! ? ?

THẦY BÔI : — Số có có vợ có chồng,

Đẻ con đầu lòng chẳng gát thì trai.

CÓ COI QUÊ : — Rằng hay thì thật là hay.

Râu thầy tốt muốn vật ngay bây giờ.

T. C. — Đăng trong số 68, ngày 6 Janvier

CUỘC thi mua vui này đã thiết với đề mục hơn vậy thôi. đưa lại cho chúng tôi Xin vị nào có câu này cho biết một cái chứng cứ là tập báo này rõ địa chỉ để gửi báo tặng theo được nhiều đồng bào xa gần đã lời tiền ước. M. chú ý tôi nhưt cử nhưt động của nó.

Lúc in hai tấm hình diên này và rao xin độc-giả phẩm-đề cho vui, chúng tôi đã cầu xin gọn gàng và nhã nhặn. Hầu hết những lời phẩm-đề gửi lại đều được cả ý lẫn văn. Song chỉ tiếc có lời thì xa hẳn hình vẽ, có ông lại cao hững quá, viết luôn một hơi trọn bài lục-bát rất hay mà không liên lạc với đề mục. Thành ra chúng tôi rất lấy làm tiếc, không thể đăng hết được.

Trò vui chỉ nên có hạn, để giấy mực cho các bài hữu ích hơn. Bởi vậy hôm nay chúng tôi xin kết thúc cuộc thi với câu phẩm - đề trên đây, tuy không phải đặc sắc gì, nhưng nó gần

A Monsieur
H. H. A. AMIL

PROFESSEUR

Kính ông,

N. 164 rue Mac-Mahon -:- Saigon

Tôi xin công nhận rằng :
Monsieur professeur H. H. A. Amil 164 rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay mẫu nhiệm giỏi hạng nhất, nời đầu có 'do' chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giùm cho ai là kẻ khổ tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông dắc đường chỉ nẻo, đều gặp mọi đều hạnh phúc.

Nên đứng ra bỏ ca' o cho hết thầy chị em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ ông thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM
MYTHO

HU'O'NG
XUÂN

Vui - Đẹp - Đặc - Sắc

Gồm có những bài của những ngời bút có tiếng tăm như: Trương-Tiểu, Vũ-Trọng-Phụng, Thái-Can, Xuân-Điệu, Thiệu-Sơn, Phạm-Huy-Thái, Vũ-Trọng-

Can, Phạm-Ngọc-Thọ, Thúc-Tề, Trọng-Miên và Lăng-Tử v.v...

Bao nhiêu tài hoa, tư tưởng, bao nhiêu công trình khó nhọc để làm cho Hương-xuân được đặc sắc. Từ nội-dung cho đến thể-tài, đều đã nâng cao nghệ thuật lên một bậc.

Những đại-lý ở lục-tinh muốn lấy bao nhiêu, phải cho biết trước, mới đủ số phát hành, Thư xin gửi cho:

Mr. NGUYỄN-TÀI-THỨC

109, Boulevard de la Somme -:- Saigon

TRAN LAM HOC-MON

TÉLÉPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 69)

Nghe đến đó Mãng lộ mặt nhìn Kim-Huê chăm chăm rồi nói:

— A! rồi vì câu chuyện hôn-phơn của cô bừa đó cô cùng bà Lê phải xung-đột, phải cãi cọ?

— Phải.

— Tôi còn nhớ lúc tôi với cô ở trong nhà hàng Biênhoa, cô thuật cho tôi nghe chuyện gây gỗ giữa cô và bà Lê tôi có hỏi vì lẽ gì, cô nói: vì một chuyện không đáng chuyện...

Tại tôi muốn dấu anh, tôi không muốn nói cho anh biết chuyện ấy!

— Chuyện không quan hệ gì sao có lại dấu!

— Chuyện ấy quan hệ lắm chứ! Nếu lúc ấy tôi tỏ thiệt những cái ng-ýên có mà tôi với kẻ-mẫu tôi sanh rầy bừa chiều ấy anh có để ý nghĩ Lang là thú phạm hay không?

Mãng đứng dậy lấy thuốc hút rồi nói:

— Nhưng lẽ ấy cũng có thể làm cho tôi nghĩ được, nhưng cô đã biết Lang lòng dạ chơn chất thì bà tất gì có lại nhọc công dấu, không tỏ thiệt!

Mấy lời của Mãng làm cho Kim-Huê ấp-úng, không biết lấy lời gì mà bài giải. Chính cô cũng không được hiểu tại sao lúc ấy cô lại dấu Mãng những cái duyên cớ làm cho sanh ra xung đột giữa cô cùng bà Lê.

Suy nghĩ càng thêm mệt trí vì hiện giờ ai ngay, ai gian, thiên hạ đều biết, lợi ích gì mà phải kiếm lẽ bừa chữa. Nghĩ vậy nên Kim-Huê xoay qua chuyện khác:

— Tôi vô phước, cha mẹ mất sớm mà anh em cũng không ai, rồi kể n-ầu cũng mất. Thân tôi trôi nổi một mình không người chỉ giáo rồi việc quan hệ suốt đời là việc hôn-nhơn của tôi... sắp đến. Tôi muốn tìm một người đáng tin cậy để tỏ sự thiệt để nhờ người chỉ giáo coi tôi chọn lựa Lang để phá thác đời tôi như thế, tôi có lầm hay không.

Nhưng dờm lại quanh tôi không thấy có ai lo cho tôi, biết thương tôi hơn là anh, nên giờ này tôi mới vào đây mà nhờ anh chỉ giáo cho.

Thật là một chuyện đáng buồn cười. Ai đời một hạng gái như cô Kim-Huê mà lại không nhứt định việc hôn-nhơn của mình rồi lại... rồi lại nhờ Mãng là một người mới vừa được biết Lang lần thứ nhứt, mà biểu chỉ giáo cho.

Thấy sự khờ dại, thật thà của Kim-Huê, Mãng cũng quên bớt nỗi lòng, rồi thành thật anh nói:

— Có biểu tôi bài giải là bài giải làm sao? Vả lại cô đã chọn Lang thì ít nữa cô cũng đã dò xét cặn kẽ đáo để rồi nên

có mới hứa-hôn với cậu chó!

— Phải! nhưng tôi muốn biết rõ hơn nữa...

Lắc đầu Mãng nói một cách chán nản:

— Tôi không hiểu ý cô muốn biết đến gì nữa.

— Anh không hiểu! Tôi đã nói với anh rằng: kẻ mẫu tôi nói tôi chọn Lang là tôi lầm! Nhưng hiện giờ kẻ mẫu tôi đã chết rồi tôi muốn hỏi anh, tôi có nên tin lời của người hay không.

Ngồi lặng thinh suy nghĩ để tìm mà hiểu ý của Kim-Huê nhưng anh tìm không ra lẽ. Kim-Huê lại hỏi nữa:

— Sao! theo ý anh, anh nghĩ coi tôi phải làm sao?

Thật tình Mãng muốn lấy lẽ phải mà nói nhưng anh không biết lẽ nào là phải, lẽ nào là quấy, anh phải chịu ngậm miệng nhưng có Kim-Huê hỏi nữa. Cực lòng, anh mới nói:

— Theo ý tôi.

Nói đến đó, anh không biết phải nói làm sao nữa. Có Kim-Huê nóng nghe nên nói:

— Sao! anh cứ nói đi, tôi sẵn lòng nghe theo lời anh dạy!

Sao, theo ý anh, làm sao?

— Theo ý tôi... cô đừng hỏi tôi là phải.

Kim-Huê đứng dậy ngoe ngoãi đi ra. Tới cửa phòng day lại nói:

— Cám ơn anh!

Thấy cô giận, Mãng lật đật bước theo, đứng ngay mặt cô anh nói:

— Cô đừng giận! cô hãy xét lại coi, nếu tôi hiểu cô không tin lời của bà Lê thì tôi biết lấy cớ nào mà biểu. Vả lại tôi không được biết bà là người thế nào mà với đốc-tơ Lang tôi cũng mới được quen lần thứ nhứt thì tôi làm sao mà biết rõ.

Kim-Huê trở lại ghế ngồi, cô mỉm cười nói với Mãng:

— Anh nói phải. Vì tin cậy nơi lòng anh quá tôi quên cả rằng anh chưa hiểu rõ việc hôn-nhơn của tôi, nên mới hỏi anh như vậy.

Nín lặng một chút có Kim-Huê lại nói tiếp:

— Kể n-ầu tôi đã mất rồi thì còn ai nữa mà cản trở việc hôn-nhơn của tôi. Tôi được tự do làm lẽ cưới theo ý tôi định, theo người tôi chọn lựa, và tôi định rằng tuần tới chúng tôi sẽ làm lễ thành hôn chứ không hề d-ủy đưa mãi. Nhưng mỗi lần nhớ đến lời của kẻ mẫu tôi, tôi không khỏi e ngại...

— ?

— Rồi bây giờ tôi lại gặp một điều còn e ngại hơn là lời của kẻ-mẫu của tôi nữa.

— ?

Kim-Huê mở hộp lấy ra một cái thơ. Cô đưa cho Mãng và nói:

— Đây. Anh đọc cái thơ này anh sẽ rõ.

Mãng tiếp lấy đọc. Thơ ấy có mấy hàng văn tắt như vậy:

« Cô Kim-Huê »

« Nếu cô muốn khỏi ân hận về sau thì cô hãy tin nơi bức thơ này. »

Như mời!
Khơ ngủ!
Hãy uống.

VŨ NGÂN

Kim-Tinh-Dơn

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần kinh như là: tay rung, trong cơn "chủ" hộp, sầu cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đời hay rầy rà quá quạo. Ban đêm hay thao thức, toàn tỉnh mơ màng những chuyện đau đáu. Trị những chứng hay nhức đầu ban đêm, giết tay chơn trong khi ngủ, nổi mề trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lung mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc hằng triền đêm năm xuống thì bất tỉnh, đau nhức từ chơn, không ngủ yên, uống KIM-TINH-DƠN này thiệt như xiêm. N-ủ được neon, mà sáng ngày được thơ thới vui vẻ. Những người có bệnh như đau đầu đồng ướng vài ve hết tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Dân bà có thai, mỗi mề đau nhức, uống KIM-TINH-DƠN hay lắm. Khi nằm chờ trong g mịnh rêm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve: 0p.25

Nhà thuốc VŨ-ĐÌNH-DẪN

323 Marina Cholon
118 Espagne Saigon
4 Obier P. Penh.

SAVON VIÊT-NAM

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Obier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT-BÓN

Mởi lại

DĨA BÉKA 1939

J. KEILIER
72, rue Mac-Mahon
SAIGON

Docteur LÊ VĂN QUYỀN

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vétérinaire
de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

và Mme Marie QUYỀN

Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh
sống (đau tử cung) đau bụng dài v.v., do tay Mme Marie
QUYỀN săn sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh
phong-tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH: Sớm mai: 8 giờ đến 12 giờ — Chiều:
4 giờ đến 7 giờ. Chứa-nhứt và lễ: 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 8 đường

Jean Monlau

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THẢO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-dồng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

Học nữ-công với trường
thực-nghiệp TÂN-NỮ' HỌC-DU'ÔNG

N° 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán

Chị em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường
dạy kỹ lưỡng thành thạo, mau khéo giỏi về các khoa nữ-
công: thêu, may, cắt, thắt, ép, dệt, bánh, mứt, nấu ăn v.v.,
nhứt là về các môn Bắc trắng, Bắc màu, Mứt bóng, Mứt trái
cây, bóng đường nắn, bóng đường rế, tất cả chị em cho là
khéo hơn các nơi. Có dạy thêm khoa nữ-công thực-nghiệp:
làm fromage, savon, chế dầu thơm, phấn, son, đồ trang
điểm phụ-nữ v.v... do một viên kỹ sư chuyên môn chăm nom.

Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường
Paris, tập nói và viết tiếng Lang-sa thông thạo theo thời thế,
học một năm thì rành. Khoa này chỉ để riêng cho các nữ-
sinh-viên có học lực cơ bản sơ-học sắp lên. Hỏi thêm điều
chi xin đứng có trả lời.

Nhơn dịp gần Tết, quý ngài nên đến viếng nhà làm đồ nữ-trang chuyên môn
và mai hột xoàn mới rất cổ xưa, được tía cây hơn hết ở xứ này:

BA-QUAN

58, RUE VANNIER (ngang hông Kho bạc)

CHỢ-CỦ

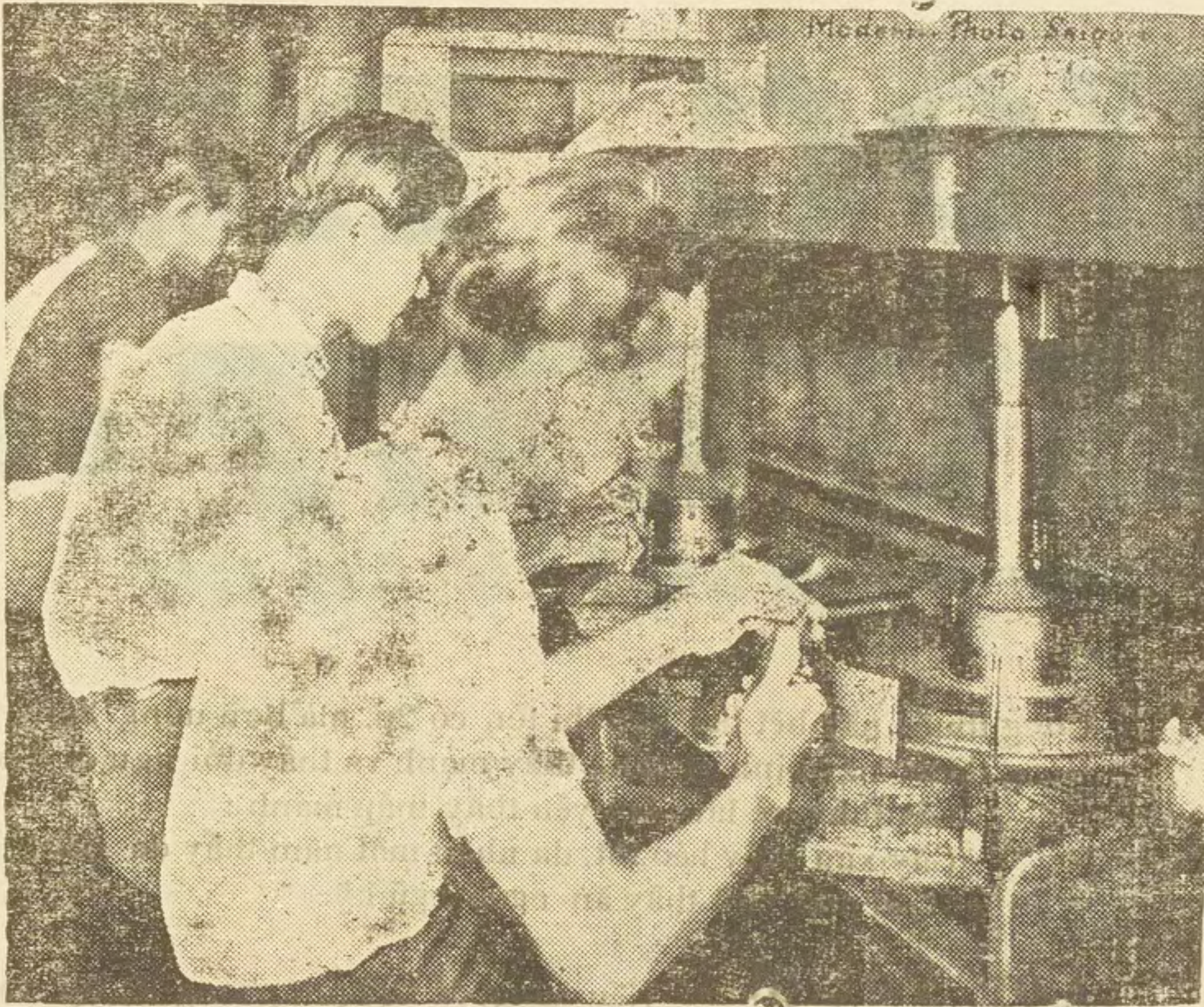
SAIGON

Téléphone: 21.476

Sau khi dùng đủ các thứ hột xoàn mới
rồi, chắc quý ngài phải công nhận hột xoàn mới
Ba-Quan là tốt hơn hết, từ kiểu vẽ và sự
mai khéo léo cho đến nước long lanh dầu cho
tay chuyên môn nào cũng không thể phân biệt
có xoàn thật với xoàn Ba-Quan cho được. Mà
với giá lại rẻ, quý ngài còn ngần ngại gì mà
không dùng xoàn Ba-Quan.

Hột xoàn mới Ba-Quan là một thứ xoàn
đặc, có đủ tánh chất bền bỉ và đủ sự tốt đẹp như
xoàn tây: giữa không mòn, cắt đứng kiềng, nấu
đốt không sao, nhứt là dùng lâu mấy cũng
vẫn tốt tự nhiên.

Nếu quý ngài chưa được tin hoặc muốn
xem cho rõ ràng chắc chắn, hãy đến tiệm Ba-
Quan thì biết, nơi từ chúng tôi có chứng
chữ làm bằng cơ.

Xưởng mài xoàn Ba-Quan 23 rue Fonck Khánh-hội Saigon

Thế thì quý ngài muốn có đồ trang sức
vừa đẹp dễ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền mà không
thua thứ thiệt chỉ đến tiệm chuyên môn thôi.
Tiệm ấy tức là hiệu xoàn Ba-Quan, là chỗ
đáng tin cậy.

Tiệm Ba-Quan là một tiệm chuyên môn
làm đồ nữ-trang theo catalogue rất kỹ lưỡng
chẳng đâu bằng và sẽ giúp quý bà quý cô trong
khi lựa chọn.

Hộp đựng phấn (poudriers).

Các bà sang trọng xài thứ phấn quý giá,
nên lại tiệm Ba-Quan chọn lựa một hộp (pou-
drier) mà đựng phấn chắc rất vừa lòng. Bền
Tây mới gởi qua nhiều kiểu, nhiều màu rất
đẹp, dễ chọn lựa, giá rẻ.

NÊN ĐỂ Ý.— Hột xoàn mới Ba-Quan chỉ bán tại tiệm Ba-Quan mà thôi chứ chưa cho ai làm đại lý hoặc đi bán dạo, xin bà con
hãy đề phòng những kẻ bán hột xoàn mới khác mà mạo nhận là hột xoàn Ba-Quan dặng gạt người. Hột xoàn mới Ba-Quan lúc
nào quý ngài mua cũng có đủ giấy đảm bảo chắc chắn và không khi nào chết nước đổi màu. Điều ấy ai ai cũng biết.

+ DOCTEUR Hồ-tá-Khanh +

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien Chef de Clinique de médecine infantile de Marseille

(Góc đường Colbert số 8 và Pellerin số 105)

**Chữa các bệnh nội-khoa và
chuyên - môn về nhi - khoa**

GIỜ KHÁM BỆNH : Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều,
trừ ngày chúa-nhật và ngày lễ.

BAN TRI-SỰ MÔT-CỦA HỘI AI-HỮU CÁC VIÊN-CHỨC NGẠCH ĐỊA-HẠT NAM-KỲ

Trên 60 viên-chức ngạch Địa-bạt Nam-kỳ (personnel indigène des Services Provinciaux de la Cochinchine) từng sự các ty, các sở Saigon và hai tòa bố Cholon Giadinh họp nhau nơi tiệm Soai kinh-Lam Cholon hôm đêm 12 Janvier 1939 đăng, bầu cử ban-tri-sự năm 1939.

Quý ông sau này được đặc cử :
Président : Mr Van-ngoc-Ban, Secrétaire principal hors classe à l'Inspection Cholon
Vice-Présidents : MM. Phạm Tuân, Secrétaire au Jardin Botanique Saigon, Trương-van-Huê, Secrétaire principal à l'Inspection Giadinh.

Treasorier : Mr Lê-van-Sau, Secrétaire principal à l'Hôpital de Giadinh.
Secrétaires : MM. Hoa-van-Mui, Secrétaire à la Direction local de la Santé à Saigon, Võ-thành-Dục, Secrétaire au 4ème bureau du Gouvernement de Cochinchine.

Commissaires : MM. Phạm-kim-Long, Secrétaire à la Maison Centrale à Saigon, Nguyễn-van-Bang, Secrétaire à l'Hôpital Grall, Saigon.

Membres : MM. Nguyễn-van-Tho, Dessinateur principal à l'Inspection Giadinh, Nguyễn-van-Thom, Secrétaire principal au Cabinet du Gouvernement de la Cochinchine.

◆ Saigon có một ◆

Từ xưa đến nay chưa từng có người coupeur nào trọn quyền cắt và cái quần một tiệm may lớn như tiệm may SAIGON MODE ở đường Bonnard, số vốn có trên mười ngàn đồng (10.000p.) tiền phố 150p. mỗi tháng mà ở trong thời khủng hoảng từ năm 1930 đến 1937 vẫn được thịnh hành và danh tiếng khắp Đông-dương đều biết. Bằng cớ, chứng tỏ người coupeur có tài mới làm được, chính là M. Nguyễn-van-Mât, nay mở tiệm riêng, chắc quý ngài không ngần ngại mà giao bộ đồ của quý ngài cho M. Nguyễn-van-Mât may.

NGUYỄN-VĂN-MẬT
Ancien coupeur Saigon Mode
13 Colonel Grimaud - SAIGON

PHÒNG KHÁM BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước dãi đường, Nhức mồm v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột v.v.

GIỜ KHÁM BỆNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẰNG YẾU-SANH VÀ VI-TRUNG-HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163

(San vườn Bả rổ, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lác, ghẻ, lở, loét, phong, đơn, ung độc, theo, mụn, bít, mủ cóc v.v... BỆNH MÁU : PHONG TÍNH, huyết kém, tê bại, nhức mồm, lao, mạch máu sưng nơi căng, trĩ, mạch lưng, hạch, rét, kiết v.v... BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỞ LẬU, ống dài teo, bọng dái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đớn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhật và lễ buổi sớm mai.

• Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bệnh nhân nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

Tin nhắn gấp

Xin ông chủ biếu Minh - Nguyệt ở Phan-thiết làm ơn gửi relevé gấp về cho nhà báo. Vì từ tháng Aout 1938 tới giờ. 130 số báo mà ông chưa tính toán sòng phẳng. M.

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời ngài lại nhà ĐÔNG-CHI 173 đường Espagne Saigon có đủ thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, bốp dầm và đủ thứ hàng bằng da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều. — Mời quý ngài lại coi sẽ biết —

Một tram người ...
Một ngàn người ...
Một muôn người ...

Già trẻ
Bé lớn

Tram miệng như một
đều đều ca tụng :

MỘT PHƯƠNG
THUỐC THẦN

THUỐC RƯỢU 39

NGUYỄN-AN-CU HỐC MÔN

THUỐC RƯỢU BỔ HUYẾT SỐ 39

của Cụ **NGUYỄN-AN-CU**

Uống thuốc này hết hai hộp thì tốn có 2p. mà hơn uống Sâm, uống Nhung tốn bạc trăm.

Uống thuốc này bệnh gì cũng thấy mạnh và thấy đổi ngũ ôi liền.

Già thấy trẻ lại ; ốm yếu thấy mập mạnh ;

Gầy xấu thấy béo tốt, da nhẵn mặt nám thấy da trắng mặt tươi.

It ăn mất ngũ thấy ăn ngon ngũ kỹ.

Còn nói gì : Nếu uống để trị bệnh phong-tê, bại xuy, nhức xương, mồm gỏi, thì thuốc số 39 này là thuốc thánh, còn nói gì nữa !

Mỗi hộp ngâm uống 15 ngày giá 1p.00

Bán tại số 32 đường Catinat và các đại-lý mỗi tỉnh